Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

TỔNG ĐÌNH CÔNG HOÀN TOÀN THẮNG LỢI

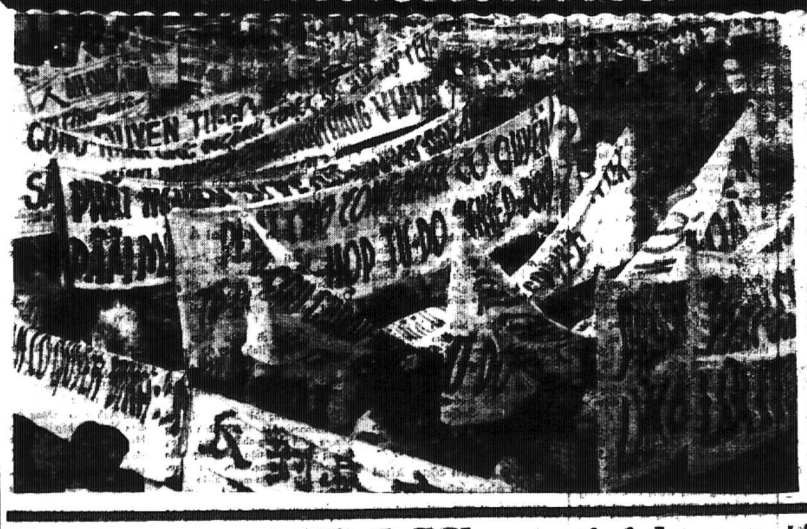

SỐ BÁN TUẦN
ra ngày thứ năm

NĂM THỨ 11 — SỐ 27 BIS

Bình Minh

THỨ NĂM 24-9-64 — 4 TRANG 2 ĐỒNG

Chủ nhiệm kiêm chủ bút: VÕ-VĂN-ỨNG—Đ.T. 25.505—Hộp thư 219

⊙ Khởi sự từ 6 giờ sáng ngày 21-9-64, cuộc T.Đ.C. đã chấm dứt hồi 14 giờ ngày 22-9-64 Tất cả nguyện vọng công nhân đều được giải quyết thỏa đáng! (Tường thuật của PHẠM-VIỆT)

(Xem bài trang 4)

Bác sĩ LÊ KHẮC QUYẾN

(Chủ tịch H.Đ. Nhân Dân Cứu Quốc Huế)

và TÔN THẤT HANH

(Chủ nhiệm báo Lập Trường)

tham gia Thượng Hội Đồng Quốc Gia

Hồi 16 giờ 30 ngày thứ Hai 21-9-64, bốn báo Chủ nhiệm Võ văn Ứng và bốn báo Cố vấn Chánh trị Trần văn Ân đã được Trung tướng Chủ Tịch Dương văn Minh tiếp rước tại Dinh Gia Long.

(Xem tiếp trang 4)

Cò Động

Vụ biên cố sau tại Vịnh BV sang giai đoạn mới

MỸ TUYÊN BỐ: *Có quyền vào Vịnh Bắc Việt và không để bị đẩy lui.*

HÀNỘI: *Hoa Kỳ bịa vụ này để tăng cường hệ thống quân sự ở Bắc Việt.*

BÌNH LUẬN THỜI CUỘC

NGUYỄN-KHÁNH

trong lưới... nhện

Cuộc tổng đình công vĩ đại nhất trong 10 năm nay, bắt đầu từ đêm thứ Hai 21-9 và kéo dài trong 2 bốn, đã làm tê liệt Saigon trong bầu đêm và tê liệt, như đã cố ý tô đậm thêm lên những nét bi quan cho giai đoạn đã cực kỳ đen tối.

Người ta không còn nghĩ và tưởng tượng ra được con đường nào với những biện pháp gì còn lại để chánh phủ Nguyễn Khánh chọn lấy tự giải thoát mình và giải thoát cho cả Miền Nam hiện bị những đe dọa nuốt trồng của cộng sản chực chờ.

« Tổng đình công » không phải là thở tai họa duy nhất trì nặng lên chánh phủ Nguyễn Khánh.

Đã và đang tới khắp nơi, khắp phía vây khốn chánh phủ Nguyễn Khánh còn có không biết bao nhiêu thứ tai họa, khó khăn và đe dọa khác nữa.

Quá khứ đã để lại cho chánh phủ Nguyễn Khánh « vết thương » Cần Lao không trị được tuyệt nọc. Dư đảng Cần Lao là một trong những lý do chính yếu khiến đủ nơi và đủ giới nổi lên vì chánh phủ Nguyễn Khánh vào con đường bế tắc ! vì nếu phải trị cho dứt « vết thương » và cả « vết thọc » mà Cần Lao đã để lại thì toàn bộ chánh quyền từ địa phương cho đến trung ương phải vứt bỏ, bởi trong suốt 9 năm « thăm nhuần » lý thuyết của Cố Nhu gần hết các cơ quan căng quyền đã ăn sâu mọc rễ... Cần Lao.

Miền Trung cũng được vào lý do nầy để có những bàn động bất phục chánh phủ Trung ương, khiến cho dư luận người cho rằng Huế đã trở thành khu trực tự trị. Trong nhiều tháng qua Chánh phủ Nguyễn Khánh là gió thổi... rách nát để cho hai cơ quan, ngôn luận xuất phát từ Miền Trung tấn công. Tình trạng nầy kết cục kết tội cho Chánh phủ Nguyễn Khánh vì nó không thể hiện sự tự do ngôn luận — vì chỉ Miền Trung được « nói », còn Miền Nam phải « câm » — mà ngược lại đã tiếp hiểu sự bất lực của Chánh phủ Nguyễn Khánh trong việc kiểm soát toàn lãnh thổ VNCH. Thứ nhất là trong tình trạng gọi là khẩn trương hiện tại.

Sau Huế, đến Đà Nẵng, Nha Trang, mới đây nhất Ban mê Thuột ở Cao Nguyên và Qui Nhơn cũng cho thấy... phát hiện nhiều sâu hiện bàn đến, rất rõ.

Nhưng phủ trùm lên trên tất cả, khiến cho Chánh phủ Nguyễn Khánh trải qua từ cơn sóng gió nầy qua cơn sóng gió khác là hai phòng trào to lớn bằng hệ Tôn Giáo và Học Sinh Sinh Viên. Không thể chối cãi rằng trong 10 tháng qua sự « sống còn » của nhà Chánh phủ đều do 2 phong trào nầy. Và mặc dù Viện Hóa Đạo tuy nhờ Tòa Tổng Giám Mục không ngăn chặn thức tân Uống « không tham gia vào hoạt động chính trị », phần đông mọi người đều « nghi » thấy màu sắc chính trị trong các hoạt động gần đây của tôn giáo.

Học Sinh Sinh Viên cũng đã rời mái trường và thường xuyên hoạt động chính trị. Chánh phủ Nguyễn Khánh bị Học Sinh Sinh Viên công kích lớn tiếng không còn là sự kiện hiếm hỏi.

Cho đến ngay trong quân đội, nơi mà chính Trung tướng Nguyễn Khánh trước đây nhiều lần tuyên bố tất cả đều triệt để ủng hộ ông, trong biến cố ngày 19-9 vừa qua cũng đã phô bày ra thêm một nhược điểm của Chánh phủ Nguyễn Khánh. Chánh phủ Nguyễn Khánh nói đã đang bị đe dọa bởi bất cứ một cuộc nổi loạn nào ?

Trên bình diện quốc tế không kém trong chiến tranh thật sự có thể đến ra với Quân Đội đang tập chia đương cuộc xâm lăng vùng khu vực Cổ Việt, theo dự luận thế giới, Miền Nam sẽ thiếu một cuộc xâm lăng nước ngoài ngay tại quốc nội để trung hòa hóa Miền Nam Việt Nam. Cuộc xâm lăng nầy nguồn gốc thường thấy sẽ có trong vài tổ chức hoạt động đã từng đến với những Cộng sản, những Trung lập, những Thực dân... « Thật ra « Trung lập » chỉ là « vang lên nhép nhác ở chỉ là một « bức màn khói » (rideau de fumée) giấu cho hoạt động của cộng sản.

Bảo đảm Trung tướng Nguyễn Khánh mắc trong lưới... nhện, không phải là một tình tình xuyên tạc. Mà chỉ nói lên một thực trạng.

NGOẠI MÔNG : TRÁI BÓM GIỮA Bắc Kinh và Mạc tư Khoa

Từ năm 1949, người ta đã bàn đến trước sau gì Ngoại Mông cũng sẽ là đầu đề chia sẻ giữa 2 khối cộng to lớn nhất trên thế giới. Mình đất nầy trước đây thuộc về Trung Hoa, nhưng từ năm 1911 con mắt quan tâm của đế chủ lãnh hưởng của Nga sô, Vô sản đã ngăn chặng đã độc tập và chọn con đường « dân chủ nhân dân », để rồi Nga sô bảo hộ.

Người ta còn nhớ cho năm 1945, trong một thỏa hiệp kỳ bí với Nga sô, chánh phủ Trung Hoa đã nhìn nhận (khi Tổng Thống Tưởng Giới Thạch) đã nhìn nhận nền độc lập, nền tự trị của Ngoại Mông khi Bắc Kinh đã vang bộ một vòng cung, nhìn đã Ngoại Mông không còn là của nguyên như cũ nữa.

NGUYỄN A.Y

(Xem tiếp trang 4)

Chiến hạm Mỹ bắn vào 4 chứ không phải 3 «chiến hạm tạ» như thông tấn Tass của Nga loan báo.

Ngoại trưởng Dean Rusk tuyên bố về vụ biến cố ở Bắc Việt

LOS ANGELES 22-9.— Ngoại trưởng Dean Rusk tuyên bố hôm chủ nhựt Hoa Kỳ nó lực lượng « thích ứng » ở Vịnh Bắc Việt và «chứng tỏ không để bị đẩy lui».

Ngoại trưởng Rusk giải thích tin tức về vụ biến cố ở Vịnh Bắc Việt bị trễ nhưng báo chí đã nhận được tin tức đầy đủ về những gì đã xảy

(Xem tiếp trang 4)

Nạn nhân cuộc «đấu tố» trong làng báo

ÔNG CHỦ TỊCH NGHIỆP ĐOÀN KÝ GIẢ

và anh bạn đồng thuyền Hồ văn Đồng

thanh minh trước dư luận

C.T. NGUYỄN KIẾN GIANG : « Chưa bao giờ tôi dông kiến nghị «xôi thịt» cho Ngô đình Diệm !»

T.T. Ký HỒ VĂN ĐỒNG : « Tôi bị chụp mũ dư đảng Cần Lao oan quá ! Tố cáo tôi tổ chức « ăn » các giới Bóng đèn là... vô tổ tông !»

L.T.S.— Chúng tôi vừa tiếp được bản thanh minh dưới đây của hai ông Chủ tịch và T.T. bị Nghiệp đoàn Ký giả là NGUYỄN-KIẾN-GIANG và HỒ-VĂN-ĐỒNG vừa bị mất chức ký giả « trẻ » trong nội ngoài N.Đ., đầu tố ngày 15-9-64 vừa qua. Để rộng đường dư luận, chúng tôi cho đăng nguyên văn bài dưới đây của hai ông N.K. Giang và Hồ văn Đồng.

Tôn trọng kỷ luật của Nghiệp đoàn không cho phép chúng tôi triệu tập một phiên Đại Hội kết thương để trả lời cho những điều mà hai anh Anh Quân và Hoàng An đã vu cáo chúng tôi trong một cuộc « họp họp ký giả » tại Câu lạc Bộ Báo Chí ngày 15-9-64, một cuộc họp không xin phép trước của Ban Quản Trị có phận sự Quán Lý Câu lạc Bộ, cũng như không đồng với nội quy của Nghiệp Đoàn, chúng xin gửi đến quý báo bản giải thích sau đây, yêu cầu quý báo đăng tải để công đường dư luận.

Về trường hợp của Nguyễn Kiến Giang

Về việc chọn đoàn viên : Người ta đã trách tôi chọn đoàn viên lúy theo phe đảng. Sự thật, việc chọn đoàn viên gia nhập hoàn toàn do ban Quản Trị thực hành mỗi năm một lần (trong đó có cả hai Anh Hoàng An và Anh Quân). Nếu vậy, chính có những người đó tôi giới thiệu có dự vào họp Nam Hương (Báo Chương Mục) đã bị Ban Quản Trị loại bỏ. Nhưng, bao năng sự chọn lựa có thiên vị là hoàn toàn sai.

Về việc làm Chủ tịch : Hồi nào đến giờ, rất nhiều lần, anh em ký giả đã tranh đấu để có báo viết. Như vậy, tại sao khi tôi hợp tác với anh Nguyễn thành Danh để cùng chung khai thác tờ « Thời Đại » các anh em ký lại phản đối ?

Về việc lợi dụng danh nghiệp đoàn : Chưa bao giờ có việc đó. Bằng chứng là sau 3 năm liền Cựu tịch Nghiệp đoàn, tôi chưa hề có đến một tấm danh thiếp nào hàng chỗ « Nguyễn kiến Giang, Chủ tịch Nghiệp đoàn Ký giả Nam Việt ».

(Xem tiếp trang 4)

Đại Tướng

Trần thiện Khiêm

đã trở về Saigon

Theo một nguồn tin đáng tin cậy Đại tướng Trần thiện Khiêm, một trong 3 nhân vật của Uỷ ban lãnh đạo lâm thời quốc gia, đã trở về Saigon, sau khi ở tại Dalat trong tuần qua.

Ngày đầu tháng 10 giờ ngày thứ Ba 22-9-64 Đại tướng Khiêm có một cuộc tiếp xúc với Trung tướng Chủ tịch Uỷ ban Lâm thời Quốc gia.

NHỚ
đón đọc
Bình Minh
cuối tuần
có mặt vào Thứ Bảy
thể tài độc đáo
nội dung phong phú
tập trung một lực lượng
ký giả văn nhân
hùng hậu
TRẦN VĂN ÂN
(cố vấn chánh trị)
Luật gia TRÀ GIANG
TIỂU NGUYÊN TỬ
B.S. ĐÀM QUANG THIỆN
TÔ YẾN CHÂU
NGUYỄN LỢI
MINH CHIẾU
TAM ĐỨC
và các ngòi bút chuyên môn
NGỌC LINH
BỬU NAM
PHAN CHÚ MỸ
PHÁT CHUNG
PHƯƠNG MẬU
LƯU TRƯỜNG KHƯƠNG
v.v... v.v...
dưới sự điều khiển
của VÕ VĂN ỨNG
Chủ nhiệm kiêm Chủ bút
8 TRANG LỚN
3 ĐỒNG

T.C. tập trung sát biên giới...

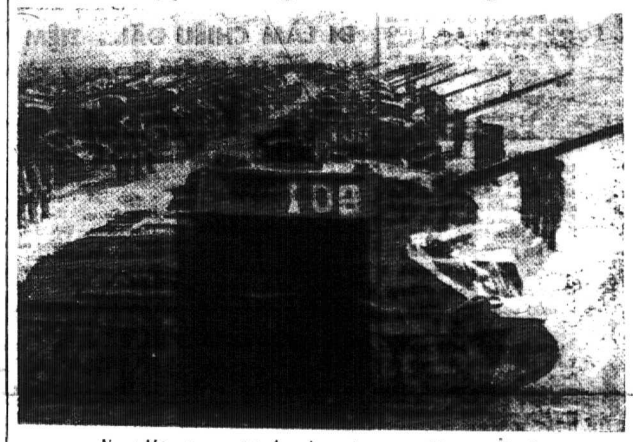

...Ngoại Mông trong giai đoạn bang giao căng thẳng với Nga Sô

(Xem bài Bình Luận Thời Cuộc)

KHOE LOẠI KHÍ GIỚI «KHỦNG KHIẾP» CÓ THỂ TIÊU DIỆT CẢ NHÂN LOẠI

KROUTCHEV MUỐN HÀM DỌA

TIÊU DIỆT MỸ HAY... T. C. ?

◐ 3 lý thuyết xác đáng nhứt đã được dư luận quốc tế đề cập đến.

Nga sô vừa phát minh ra thêm một loại khí giới, ghê gớm và rùng rợn, có thể tiêu diệt cả nhân loại. Nhà đặc tài số 1 Nga sô đã tuyên bố như thế với phái đoàn đảng tả hồi Nhật vừa viếng Mạc tư Khoa.

Cả 2 tin bài được đặt ra

VỚI KHÍ BÍ MẬT NÀY RA SAO ? Kroutchev không tiết lộ một chi tiết nào hết. Tuy nhiên có thể đoán rằng đó là loại « siêu bom », có sức tàn phá hơn mọi vũ khí đã được Nga sô « khoe » trong thời gian vừa ra con không hoàng Cuba cách nay 2 năm.

TẠI SAO KROUTCHEV ĐỘT NGỘT « KHOE KHOANG » VỚI KHÍ ẤY ?

1.— Để cảnh cáo Trung cộng. Áp lực của Mao trách Đảng tại các biên giới Nga và Ngoại Mông (xem bình lực lượng Trung cộng tập trung gần thủ đô Ngoại Mông) trở nên đe dọa trầm trọng đặc biệt gần đây. Theo điện Cảm Linh, Trung Cộng muốn chiếm lại đất đai to bằng 3 nước V.N. mà Nga sô đã « thâu đoạt » từ một thế kỷ nay. « Khả đã bảo vào tay Mao.

« Nếu quân đội Trung cộng tực tịch, phản ứng của chúng tôi sẽ đồ dồi »

2.— Để lá một tiếng chuông «cảnh tỉnh » các đảng cộng sản thế giới. Hiện Kroutchev đang mời họp tại Mạc tư khoa ngày 15 tháng chạp, các đại điện cộng sản thế giới với mục đích bắt buộc họ phải chọn giữa Bắc Mao và «K» trong vai trò lãnh đạo tối cao. Bộ gom những « tội phạm » do đó « tố mình. Kroutchev đã bảo mới đây : « Người mạnh nhất nhính là tôi ! »

3 — Mặt khác khuyến thân «thiện» đối với Nhật. Kroutchev tiết lộ «có thể ghé ngang» cho các đại điện đảng tả hồi Nhật — một nước rất « nhạy cảm » với vấn đề này — nghe vì hiện

(Xem tiếp trang 4)

BẢO TILDA

tiền về hưởng

QUẢNG - TRỊ

Bảo Tilda tập trung cách Huế độ 200 cây số về phía Đông Bắc. Bảo đã chuyển về hướng Tây và sẽ tiến đến được hôi Trung phần, phía Bắc Quảng Trị vào khoảng chiều ngày 22-9-64

200 « Công dân chiến đấu » Rhadé

chiếm đài phát thanh Ban-Mê-Thuột để đòi lập «Vương quốc tự trị» ?

— Công dân chiến đấu Thượng đòi do Cán bộ quân sự Mỹ huấn luyện.

— Tờ «Thượng Triều Cương Thổ» của Bảo Đại đầu cuộc «Bảo Rồng» đại qui mô năm 1961.

Bài của TÔ YẾN CHÂU

Thành phố thì do vào đó cơ quan trong đó chức đây người Thượng vẫn bắn bình Kiên Hòa, mọc mọc. Ít hiểu đời, lại gây nên biến cố tão bạo nhất, chúng ta nên đưa hiểu những biến chuyển trong đời sống của họ mấy lớp gần đây.

Từ Hoàng Triều cương thổ của Thực dân và Bảo Đại

Trước kia, bấy quân đội viễn chinh Pháp còn chiếm đóng VN thì vùng sơn cước miền Nam được họ mệnh danh là PMS (plateaux montagnards du Sud) sau khi nhường đất chánh phủ Bảo Đại, lấy cớ tuyên bố dưới ông Bảo Đại, nên đã có hiến cái cớ Boung (làng Thượng) mới cắt xén (trên giấy tờ) vùng này thì thành một lãnh thổ riêng biệt của người Thượng, gọi

(Xem tiếp trang 4)

THỦ TƯỚNG CHÁNH PHỦ Đông Đức GROTEWOHL từ trần

BẢ LINH (AFP) 21-9.— Ông Otto Grotewohl, thủ tướng chánh phủ Đông Đức, đã từ trần hôm nay, hưởng thọ 70 tuổi.

Lão tướng năm nay, ông Grotewohl không đảm nhiệm được chức vụ và được ông Willy Stop, đệ phó, phó thủ tướng, thế.

Ông Otto Grotewohl tàn bình vào tuổi năm 1961 đảm một cuộc viếng thăm chính thức Nga sô.

Yêu cầu vì một thuyền thường nhân

Tin 200 « công dân chiến đấu » người Rhadé đòi lập người Thượng với tính hơn hết trong số các cấp bậc thiểu số thượng người Kelo, Pnum v.v...) vừa chiếm đài phát thanh Ban mê Thuột đã được đài phát thanh Sài Gòn trong ra một vài vụ tại vùng Chưa phát 20-9-64 đã đánh, đồng bào, Tiếp sau phải cho vào bản tin.

Trong chương trình trong đó Bản nữ chánh phủ Nguyễn Khánh đã đề cho vương phủ, để Bảo đã một sự nhìn đồng bào Thượng đến vùng Cao nguyên là đến tự ai cách đó.

Theo bản thông cáo của Trung-tuyến Nguyễn Khánh thì đây là một hành động « vô kỷ luật » của thành phần Công Dân chiến đấu người Thượng.

Bài của TÔ YẾN CHÂU

Thành phố thì do vào đó cơ quan trong đó chức đây người Thượng vẫn bắn bình Kiên Hòa, mọc mọc. Ít hiểu đời, lại gây nên biến cố tão bạo nhất, chúng ta nên đưa hiểu những biến chuyển trong đời sống của họ mấy lớp gần đây.

Từ Hoàng Triều cương thổ của Thực dân và Bảo Đại

Trước kia, bấy quân đội viễn chinh Pháp còn chiếm đóng VN thì vùng sơn cước miền Nam được họ mệnh danh là PMS (plateaux montagnards du Sud) sau khi nhường đất chánh phủ Bảo Đại, lấy cớ tuyên bố dưới ông Bảo Đại, nên đã có hiến cái cớ Boung (làng Thượng) mới cắt xén (trên giấy tờ) vùng này thì thành một lãnh thổ riêng biệt của người Thượng, gọi

(Xem tiếp trang 4)

Bệnh sốt xuất huyết xuất hiện tại BÌNH LONG

Nhiều trường hợp sốt xuất huyết vừa xảy ra tại tỉnh Bình Long, làm thiệt mạng 6 em bé (từ 6 đến 12 tuổi) vào ngày 15, 16, 17-9 tại Tân Lập Phú, Tân Lợi, Tân Phước và Tân Hưng, quận An Lộc. Đồng thời có 43 trẻ em khác tính nghi bị bệnh nầy cũng đang được điều trị tại nhà thương tỉnh Bình Quân Lợi, quận An Lộc.

Bệnh nầy bắt đầu bằng một cơn sốt đi đến nhức đầu, đau cả tứ chi và mình mẩy. Sau đó, có những vết bầm tím nơi da, chảy máu cam và đại tiện ra máu, rồi chết ...

Ngày 16-9, với phái đoàn Bộ Y tế gồm có 4 bác sĩ Việt Nam và hai bác sĩ Tôn Kỳ công các chuyên viên tỉnh Bình Long đã đến tận nơi xảy ra bệnh nầy để tìm cách điều chữa.

Theo phái đoàn chuyên môn cho biết, bệnh sốt xuất huyết do loài muỗi Aedes Aypyti-Bem, lây truyền vi trùng từ người nầy sang người nọ và tại Bình Long có vết nhiều giống muỗi nầy.

CHUYỆN PHIM

Tự do «ăn nói»

Nếu cần định đúng nghĩa và đúng chỗ thì quyền tự do ăn nói phải được đặc biệt dành riêng cho lãng báo và anh em cầm bút. Đó là để tôi quyền mà quốc gia nào mình nào cũng nhìn nhận hợp pháp để nói nhóm người chuyên hành nghề phục vụ văn hóa và dư luận.

Ôn lại các biến chuyển của nhân loại, từ thế kỷ nầy sang thế kỷ khác, từ chế độ phong kiến đến dân chủ, cuộc tranh đấu cho quyền tự do ăn nói liên tiếp tục trường kỳ, kể từ thuở tri khôn loài người biết đấu tranh đòi hỏi được tự do phát biểu ý kiến để hoặc hoan hô, hoặc đả đảo ý kiến kẻ khác. Cuộc tranh đấu gay go nầy đã làm đổ máu khá nhiều, tù mòn, trong ngục bao chậy ra đến mấn của trí kẻ những chiến sĩ quyết liệt đòi quyền ăn nói mà hành xe tiến hóa của nhân loại phải nhìn nhận không quyền lực nào đàn áp nổi.

Đó là cuộc diễn tiến trên của trận chiến tranh ngôn luận bằng lời nói nhưt mực ở khắp nơi trên quả địa cầu, không riêng ở V.N. một độc phái trầm ở mấy lúc sau nầy, từ ngày Cách Mạng 1-11. Nhưng, nếu ở đâu, bị tù quyền cũng được thượng ở nhiều nơi đánh chết đứng đến, cả tư tưởng nữa, thì ở Việt Nam, cái quyền nầy lâm khi đã được tranh đấu và đang một cách khác thường. Chẳng hạn trong ngành báo chí thì « nông nhân nhỏ cá nhân đã có quyền, hay được tự do đăng quyền ăn nói thì vào », khiến sự bị điều được, trong lúc mọi sự khác nhau bị cấm. Mọng cần cả nhân đã số hạn đồng thuyền. Người ta cho nghề thuốc số khác thang gì mà đang quyền ăn nói đó... ăn nói sạch sẽ mà chết, lại lạm dụng tự do do họ đặt ra để quyền tục, nhưc mạ nhiều bị bị khác nhau hàng bàm, hàng ngày làm. Hãy ra quyền ăn nói ở xứ Việt-Nam không thực hiện đúng đắn, bị tự do quá, tại ông tự do gây sách, lại dụng, bị không được tự do nói thẳng, lại nói cong, quen, đúng gió, không quên tỉ chết nào.

Cũng đúng bị quan lại trong tiếm ăn nói ở đại qui mô ?, thành thông tỉ chuyện nhân nầy nhưn chiếm đầu phát thanh, đăng ngôn đề điện lên lên vòng điện để tuyên bố, tuyên cáo, tuyên thế nó tuyên truyền ra nước quốc. Hãy ra cái « Ủ » những tự thông thoát nhau nói chỉ thích thanh cao thì bị bịp chet, mấu mu thì nào nông dưng, thì thì hoàng ngôn cái những bá bàng, ngôn cái bàn chẳng thiếu trên đến đến nhưng bá nghe cho nghe.

Thân bút Tự do vô tự do !!!

TS

THẾ GIỚI Vai Hàng

Goldwater lại đả kích chánh sách Mỹ ở Việt Nam

CHARLESTON 19 - 9.— Khi hay tin có vụ biến cố mới tại Viễn Đông lôi kéo đến chiến hạm Mỹ, thượng nghị sĩ Goldwater đã nhân cơ hội để đả kích thêm lần nữa chánh sách của Tổng thống Johnson ở Việt Nam.

Goldwater tuyên bố : « Tổng thống Johnson có phiền phiền mượn trong đêm nay. Mặc dầu tổng trưởng quốc phòng Mc Namara bỏ bão về hệ thống giao thông hoàn hảo, người ta phải chờ một bức thư gởi bằng phi cơ mới biết những gì xảy ra ở Bắc Việt ».

710 người chết vì bịnh nào viêm ở Đại Hàn

HÁN THÀNH 29-9 : Bộ Y tế xã hội Đại Hàn cho biết có 710 người chết vì bịnh não viêm ở Đại Hàn. Có 2.805 người bị mắc chứng bịnh nầy và hiện có 1.141 người đang điều trị.

Đoạn giao giữa Sénégal và Trung Hoa Dân Quốc

DAKAR 19-9.— Các cuộc liên lạc ngoại giao giữa Sénégal và Trung Hoa Dân Quốc đã gián đoạn.

Một thông cáo chánh thức do bộ ngoại giao Sénégal công bố hôm 19-9 loan báo : « Sau vụ lộn xộn khiến chánh phủ Sénégal phải tuyên bố ông Tchen Hou Jou, đại lý sự vụ Trung Hoa Dân Quốc ở Dakar, là « nhân vật bất hảo », tòa đại sứ THDQ đã được cáo tri rằng Sénégal không thể tiếp tục duy trì các liên lạc ngoại giao với chánh phủ Đài Bắc nữa ».

Mọi người Mỹ đa đen sẽ bỏ thăm chống Ô. Goldwater ?

MADRID 20-9.— Nhân dịp từ La Mã đến Madrid, mục sư Martin Luther King tuyên bố đại ý : « Người Mỹ đa đen sẽ biểu quyết toàn khối như một người chống thượng nghị sĩ Goldwater nhân cuộc bầu cử tổng thống sắp tới ở Mỹ.

Ô. Mc Namara : không được nêu các vấn đề Quốc phòng trong những diễn văn vận động tuyển cử

HOA THỊNH ĐỐN 20-9. — Trong một diện văn gửi ngày 31 tháng 8 cho ông Thomas Gates, cựu bộ trưởng quốc phòng trong chánh phủ Eisenhower đương kim bộ trưởng quốc phòng Robert McNamara viết đại ý :

« Nỗ lực của tôi để giữ cho các vấn đề phòng thủ ở ngoài vòng chánh trị mỗi lúc thêm khó khăn trong những tuần qua vì thượng nghị sĩ Goldwater cố gắng lợi dụng vấn đề quốc phòng như là một vấn đề chánh trị đảng phái ».

Điện văn nầy tiếp theo một bức thư nhỏ của Ô. Gates gởi cho ô. Mc Namara trong đó ô. Gates khiển trách việc trình bày sai lạc tình hình bộ quốc phòng hồi năm 1961 tại đại hội đảng Dân Chủ mới đây, lúc ô. Mc Namara kể vị ô. Gates.

TIN TRONG NƯỚC

Biến cố ở Vịnh Bắc-Việt

HOA THỊNH ĐỐN 20-9.— Hôm nay, chánh phủ Hoa Kỳ xem xy biến cố ở Vịnh Bắc Việt hôm thứ sáu như kết thúc.

Tuy nhiên, bảo chí vẫn còn đề cập đến biến cố ấy.

Người tin thân quyền tòa Bạch Cung hôm qua cho biết Tổng thống Johnson tin rằng các khu trục hạm Mỹ đã hành động đúng theo chỉ thị bằng cách bắn cảnh cáo trước rồi mới nã súng sau. Nhưng ông cũng nhận rằng vì quốc tịch các chiến hạm địch không được biết rõ rằng nếu Mỹ không thể hành động trong khi thiếu tốc độ đầy đủ.

Quân đội đã tái chiếm đảiPhát thanh Banmêthuột

SAIGON 21-9. — Một thông cáo của Phủ Thủ Tướng cho biết sáng ngày 20 tháng 9 năm 1964, một số đông đảo Chiến đấu Thượng khoảng 200 người đã rời khỏi địa điểm đóng quân và tới chiếm đóng Đài Phát thanh Banmêthuột.

Theo tin cuối cùng nhận được, Quân lực Việt Nam Cộng Hòa đã tái chiếm đài Phát thanh Banmêthuột hồi 16 giờ hôm qua và hoàn toàn làm chủ tình hình.

Trong bản thông cáo công bố hôm qua, Trung Tướng Nguyễn Khánh, Thủ Tướng Chính Phủ, kêu gọi sự tính đúng của đồng bào Kinh Thượng đoàn đã cho Cộng sản và ngoại bang chia rẽ dân tộc ta.

Tổng đình công

SAIGON 21-9 : Ủy ban hành động Liên Hiệp Nghiệp đoàn Đô thành Saigon và Gia Định đã chỉ thị cho tất cả các nghiệp đoàn và phân bộ trong bộ chống chủ Liên hiệp « phát động cuộc tổng đình công ».

Cuộc tổng đình công nầy bắt đầu từ 6 giờ sáng hôm nay, thứ Hai 21-9, đến 5 giờ sáng thứ Tư 23-9-64, tức là 48 giờ đồng hồ.

Trong chỉ thị nầy, Ủy ban hành động của Liên hiệp Nghiệp đoàn Đô thành Saigon và Gia Định có nói rõ « tổng đình công để bảo vệ phong trào nghiệp đoàn và tranh đấu cho quyền tự do thật sự phải được trả lại cho lao động ».

Phòng báo chí của Liên hiệp cho biết cuộc tổng đình công nầy chỉ áng ở Đô thành Saigon và Gia Định mà thôi.

THẾ GIỚI

Theo dõi cuộc vận động tuyển cử tại Hoa-kỳ

Goldwater : « Chánh phủ Hoa-kỳ hiện hữu dùng các cơn khủng hoảng quốc tế để tạo thắng lợi chánh trị ».

Johnson : « Chánh sách của Goldwater xem thường vận mệnh của nhân loại và cả thế hệ dân Mỹ nầy không thể chấp nhận ».

Cuộc « đối thoại »... đầu tố nhau giữa phe dân chủ và phe cộng hòa của Goldwater đang tiếp diễn với một nhịp càng ráo riết.

Ứng cử viên cộng hòa Goldwater có một khẩu nơi, như chẳng hạn trong 2 ngày ông đã nói chuyện tại Boise (Idaho), tại Seattle (tiểu bang Hoa Thạnh Đốn), tại Minneapolis (Minnesota).

Ứng cử viên dân chủ — đương kiêm Tổng thống Hoa Kỳ Johnson — không trả lời lại bằng các cuộc du thuyết như Goldwater nhưng để công việc nầy cho ứng cử viên phó Tổng thống là ông Hubert Humphrey hoặc để các bộ trưởng liên hệ trong chánh phủ tùy vấn đề đối trả lại.

Phe Dân Chủ tấn công Goldwater

Tại New Jersey, thượng nghị sĩ Humphrey tố cáo Goldwater có « bộ óc kỹ lục thấp kém » T.T. Johnson không cần nêu đích danh Goldwater nhưng đã tuyên bố tại Harrisburg : « Trong nước nầy — một nước sáng suốt — có những phần tử không suy nghĩ toàn dân áp ý chế của đã chứng minh sự khác nghiệt đối với thiểu số, cộc cằn đối với các đồng minh, tự phụ đối với các đối phương và bất cần đối hòa bình ».

Johnson đã kết luận « Đó là một quan niệm đưa cực đoan nằm quốc gia chúng ta, một quan niệm coi thường vận mệnh của nhân loại mà cả thế hệ dân Mỹ nầy không thể nào chấp nhận được ».

Goldwater tố cáo ngược lại

William Miller thuộc phe Goldwater đã kê vạch về tài sản của T.T. Johnson « Dĩ nhiên không có một tổng thống Hoa Kỳ nào chỉ có một phần tài sản của mình đầu tư nguyên vẹn và duy nhứt thôi vào một áp phe nhỏ tuyên truyền hình do chính chánh phủ trung ương điều khiển ».

Trả lời sự kê vạch nầy, T.T. Johnson bảo rằng nếu người ta muốn, ông sẽ cho biết là sự đầu tư vào vô tuyến truyền hình Austin Texas) không phải là sự nghiệp duy nhất của ông. Muốn biết tất cả còn phải ghi thêm 3 nông trại tại Texas mà Johnson khai thác rất rất lời và phải kể các đất đai mà Bà Johnson làm chủ.

Phần Goldwater đã tấn công ngược lại phe dân chủ như sau :

— Chánh phủ hiện hữu đã khai thác các cơn khủng hoảng quốc tế để thâu đoạt những thắng lợi chánh trị như đã xảy ra tại Cuba năm 1962.

Goldwater sau đó đã làm tiên tri khi bảo rằng chắc chắn tới đây đến ngày bầu cử thế nào cũng sẽ có một cuộc « khủng khoảng Cuba » mới.

Tuy nhiên sự tấn công có thể làm khó khăn Johnson nhất là khi Goldwater khai thác vụ điều tra trở lại các hành động không trong sạch của « Bobby » Baker — thư ký cho nhóm đa số dân chủ tại Thượng nghị Viện. Ai cũng biết « Bobby » Baker là « người ruột » của T.T. Johnson.

KỊCH TRƯỜNG

Những bất ngờ trong làng hia mão

ĐÀO KIM - HOA RỜI SÂN KHẤU

ĐI LÀM CHIẾU ĐÃI... TIỆM VŨ, PHÒNG TRÀ !

✖2 đoàn Thủ Đô đều lâm nguy và có thể sẽ tan rã chăng ?

Của cái phái viên B.M.K.T.

TỪ ngày cô giới nghiêm (7-9), riêng các giới sống về đêm nhịt là các phòng trà, tiệm vũ và cải lương bị thiệt hại nặng nề hơn hết. Các gánh đều phát lương thiếu, oi sổ thâu sụt hẳn, đời sống ngặt chết của nghệ sĩ bị ảnh hưởng, tinh thần của anh chị em bị giao động mạnh. Trong khi ấy, nhiều gánh lâm nguy, có gánh phải « nằm đình ». Và đây hai biến chuyển bất ngờ do... thời cuộc.

Xin Tổ phò hộ...

Cô đào Huy Chương Vàng GTT 1961, Thanh Thanh Hoa đang mặc niệm trước bàn thờ Tổ...

— Cô đang cầu nguyện gì đây ?

— Danh đã có, lợi đã có, và chẳng con cũng đã có, thì người nghệ sĩ tài hoa còn mong ước gì ?

— À, cô cầu nguyện sẽ kỷ được một giao kèo « ngon lành » vì cô thân nữa cô rời khỏi đoàn Ut Bạch Lan—Thành Được, mà cải lương đang thời kỳ... giới nghiêm thì đào kép lần bầu bì đều... mệt !

2 đoàn Thủ đô lâm nguy !

Đang ra, từ khi vợ chồng Tấn Tài Như Ngọc ra đi, kể đào Trương Ánh Loan nghỉ để chuẩn bị... « nằm chờ » thì đoàn Thủ Đô I sa sút thấy rõ. Đoàn sống lây lất...

Trong khi ấy, đoàn Thủ Đô II có mỗi đề chịu hơn và tiền đường trống lưu diễn ra miền Trung.

Nhưng, từ khi có giới nghiêm (7-8) cả hai đoàn đều lâm nguy, nghỉ nhiều hơn hát. Riêng ở đoàn Thủ Đô II, đào kép không chịu lãnh lương thiếu (mặc dầu đó mỉ), nên bầu gánh bực tức kéo xác gánh về « nằm đình » và cho đoàn viên hay : « ai muốn đi đâu thì cứ trả tiền giao kèo lại ! »

Hôm giả Tổ, gặp kép Ngọc Toàn, anh nầy có than thở với chúng tôi :

— Anh nghĩ, như tôi và Hà Mỹ Liên đều lãnh lương tháng, mà riêng tôi tháng trước đoàn còn thiếu 27 ngày lương; tháng nầy chưa kể ! Còn Hà Mỹ Liên đòi lương thì bầu biểu thôi giao kèo !

— Lương anh bao nhiêu và anh đi cho Thủ đô II với điều kiện nào ?

— Lương tháng 10.000đ. có mượn 50.000đ. phải kể thành 150.000đ. anh coi, lức tăng quá, đành chịu vậy !

Khi không cho gánh nghỉ, là bầu Thủ Đô II đã mặc nhiên và đơn phương bãi ước ! Sao trong lúc khó khăn, hai bên chủ và cũng nhơn không tìm cách thỏa hiệp nhau để sống tạm như các đoàn khác ?

Do thái độ cứng bầu, nghệ sĩ Thủ Đô II đã quyết định đưa nội vụ ra trước Thanh tra Lao động. Còn Thủ Đô I thì cũng cảnh bấp bênh và mất lần đào kép.

Chúng tôi cần nói rõ : Thủ Đô I là gánh của « bầu lớn » (bà Ba Kim) Thủ Đô II của « bà nhỏ » (Bà Bảy Phước). Ông Phan văn Bản kể như... « tổng bầu ».

Tình trạng nầy có thể cả 2 đoàn ấu tan rã trước thời cuộc khó khăn kéo dài. Riêng Thủ Đô II đã coi như tạm giải tán, khó thể gượng trở lại.

P. XUÂN

Một cánh chim bạt gió

Thế giới gánh đào mặc thường có nhiều sự đổi thay bất ngờ. Nhưng, riêng đa hát cải lương có sức thu hút mạnh hơn cả. Do đó, tự giới tân nhạc, điện ảnh nước nhà đã có nhiều tài tử xin « nhập tịch » cầm ca : như Hùng Cường, Ngọc Trai, hay Thanh Xuân, Bích Sơn, Vương Hải Đường là những trường hợp điển hình. Nhưng từ giới cải lương đi nhập sang lãng khác như trường hợp đào trẻ Kim Hoa hiện nay là một sự hi hữu !

Vốn giòng nòi ca kịch — ái nữ của cô đào hương sắc một thời, cô Tư Hélène — Kim Hoa hấp thụ được nhiều bầm khí về cải lương. Hoa 6 năm trời, gặt hái nhiều kết quả qua các sân khấu « Hương Miền Nam », Bách Vân, Thanh Minh, Thanh Nga, Huy Hoàng, Thanh Hương — Hùng Minh rồi Thống Nhứt, đung mốt cải, Kim Hoa đã đột ngột từ giã sân khấu để có mặt ở các tiệm vũ, phòng trà : Mỹ Phung rồi Melodie.

Chúng tôi cũng ngạc nhiên và đã tìm gặp Kim Hoa và được cô cho biết vài cảm nghĩ...

— Vì sao cô rời sân khấu ?

— Dạ, vì em thích không khí ở các Tiệm vũ (dancing), Phòng trà và hơi chán không khí cải lương !

— Khi xa sân khấu, cô có thấy luyến tiếc gì không ?

— Dạ có chớ. Những lúc đêm vắng, dưới ánh đèn mờ ảo của phòng trà, tiệm vũ, em cũng cảm thấy luyến tiếc chớ nhưng những kỷ niệm thuở cỏn trên sân khấu. Nhưng, cũng vì hoàn cảnh...

— Sự thay đổi thế nầy có gây cho cô tai tiếng gì chăng ?

— Có, anh à ! Có người cho em thích nếp sống lẳng mạn và bừa bãi. Bạn bè cũ thì trách em lao đầu theo vật chất, theo thác loạn tình cảm...

Tôi ngắt lời :

— Cô nghĩ sao ? Cô thấy có đúng không ?

— Dạ, thật ra cũng đúng phần nào. Nhưng, theo em nghĩ, không riêng gì giới cải lương hay phòng trà, tiệm vũ... trong xã hội giới nào cũng có sự tốt, xấu của nó.

Còn tốt hay xấu tùy theo cá nhân hành nghề. Và em cũng nhận là giới tiệm vũ phòng trà có sự phóng túng để đài về tình cảm, song đó không phải là một sự bừa bãi hay cho vay thể xác... Phải không anh ?

Tôi gật đầu và im lặng...

T. HOA

TOKYO 1964

Đương kim vô địch TRẦN-VĂN-NÊN :

TẠI THẾ VẬN HỘI ĐÔNG - KINH

V.N sẽ chạy 40 cây số một giờ !

+ Tại vòng chảo Huế, Nguyễn-v-Châu rút 1200 thước mất 12" 8,

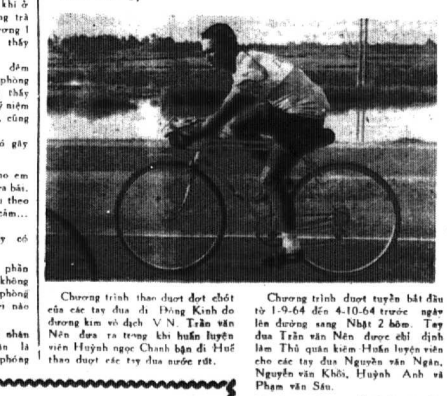

Chương trình thao dượt đợt chốt của các tay đua đi Đông Kinh do đương kim vô địch V.N. Trần văn Nên đưa ra trong khi huấn luyện viên Huỳnh ngọc Chanh bận đi Huế thao dượt các tay đua nước rút.

Chương trình dượt tuyển bắt đầu từ 1-9-64 đến 4-10-64 trước ngày lên đường sang Nhật 2 hôm. Tay đua Trần văn Nên được chỉ định làm Thủ quân kiêm Huấn luyện viên cho các tay đua Nguyễn văn Ngàn, Nguyễn văn Khôi, Huỳnh Anh và Phạm văn Sáu.

Cách mạng về kỹ thuật xe đua

Trần văn Nên — một tay đua nhiều kinh nghiệm nhớ học hỏi bảo chỉ ngoại quốc — đã quyết định « Cách mạng » về kỹ thuật xe đua theo tài liệu báo chí Pháp mà các tay đua Quốc tế hiện đang áp dụng.

Việc cải tiến kỹ thuật xe đua của Trần văn Nên thật quan trọng. Theo anh, với « position » mới nên tay đua chạy rất khoẻ và giữ được sức ở nước khuya.

Ghi đông hạ thấp xuống hơn cái yên 3 phân (thay vì đặt cao hơn trước) và tay đua phải nằm phía trên ghi đông hay ở hai tay trăng. Trường hợp rút có thể nằm phía dưới.

Vấn đề quan trọng hơn hết là thay « développement ». Việc đùng địa lớp nầy thay đổi vào giờ chót rất đáng ngại nhưng sau ba cố dượt các tay đua cho biết chạy nặng rất hợp và chạy tốc độ khá mau hơn trước.

Trước đây đương kim vô địch VN chạy đĩa 46 răng với lịp 15-16-17 bây giờ anh đã áp dụng phương pháp chạy nặng đĩa đổi 46-52 răng với lịp 14-15-16-19-24.

Hiện nay các tay đua Việt Nam đều chạy một cỡ « développement » với nhau. Trước đây các tay đua chạy nặng nhất với đĩa 46 và lịp 14. Mỗi vòng đạp đo được 7th.01. Bây giờ chạy nặng theo sự cải tiến mới của đương kim vô địch T v Nên chạy đĩa 52 (đĩa 46 răng để xài ở đoạn đường đua dốc) và lịp 14, mỗi vòng đạp đo được 7th93. Như thế mỗi vòng đạp đi xa gần một thước đường.

Tay đua Pháp quốc Jacques Anquetil — đã 5 lần thắng vòng Pháp quốc — hiện nay chạy đĩa 54 răng và lịp 13 răng. Mỗi vòng đạp được hơn 8 th. Các tay đua Pháp sang Đông Kinh năm nay cũng đã tuyên bố cuộc đua

(Xem tiếp trang 4)

VÒNG QUANH CÁC PHÂN KHOA

Hạn chót nộp đơn ở Đại học văn khoa : 28-9-64

Sau tuần lễ Tân sinh viên Văn khoa từ 7-9 đến 14-9 ở đại học văn khoa mà sự chỉ dẫn rất cần ích cho các sinh viên mới muốn theo ngành văn chương nay, văn phòng đại học văn khoa vừa thông báo hạn chót nhận đơn ghi danh, trước định là 15-9-64 nay dời lại 28-9-64.

Một sự giúp đỡ thứ nhì cho sinh viên mới !

Hồ sơ ghi danh gồm : 1 khai sinh, 1 bản sao chứng chỉ tốt tài 2, 1 chứng chỉ hợp lệ tình trạng quân dịch (nam sinh viên), 3 ảnh bán thân 4x6 và 450đ lệ phí nhập học.

Khóa cứu thương tại các trường trung học !

Ban xã Hội thuộc Tổng hội sinh viên Saigon vừa thông báo sẵn sàng giúp đỡ tổ chức các khóa huấn luyện cứu thương cấp tốc tại các trường trung học Đô thành.

Đại diện tại các trường muốn tự động tổ chức chỉ cần gửi cho Ban Xã Hội biết để định thời khóa biểu và gởi huấn luyện viên tới. Con số học viên tối đa là 100, tối thiểu 30.

Các chi tiết xin liên lạc với Ban Xã Hội THSVSG, 4 Duy Tân.

Ban đại diện trường Luật họp để kiểm thảo :

Thời cuộc, thi cử, nghỉ hè đã làm đình trệ hoạt động của Ban đại diện luật khoa đại học đường mấy lúc gần đây.

Chủ tịch Luật khoa vừa cho biết sẽ triệu tập vào 9 giờ sáng thứ năm 24-9-64 nay một buổi họp để kiểm thảo và chuẩn bị bầu cử.

Nghị trình nghe đâu sẽ gồm các phần :

— thủ quỹ phúc trình tài chánh
— lập ủy ban tổ chức bầu cử ban đại diện niên khóa 64—65
— điều chỉnh nội quy ban điều lệ bầu cử
— linh tinh.

Hạn chót xin hoãn nhập ngũ 15-10 cho Sinh Viên Văn Khoa

Văn phòng đại học văn khoa Saigon vừa loan báo hạn chót để nộp hồ sơ xin hoãn dịch cho sinh viên các chàng chỉ là 15-10-64.

Mẫu đơn hoãn dịch tại phòng tuyển binh, hồ sơ nạp tại văn phòng VKĐH.

SỰ TIẾN TRIỂN GIÁ CẢ trong tháng 8-64

Theo Viện Quốc gia Thống kê Bộ Kinh tế, sau đây là sự tiến triển giá cả trên thị trường trong tháng 8-1964.

Giá tiêu thụ

Trong tháng 8, chỉ số giá tiêu thụ tại Saigon đã hơi gia tăng so với tháng trước. (Chỉ số tính trên căn bản 100 năm 1949).

— Hạng trung cấp : 309,5 so với 305,4 trong tháng 7-1964.

— Hạng lao động : 295,7 so với 286,2 trong tháng 7-1964.

Sự gia tăng nầy phần lớn là do ở nhóm « Thực phẩm » mà chỉ số đã tăng 2,9% cho hạng trung cấp (300,0 so với 291,6) và 3,6% cho hạng lao động (290,4 so với 280,4) vì giá gạo, cá, trứng vịt, đường thẻ, trái cây và vài thứ rau đã tăng giá.

Về nhóm « thuê nhà và phụ thuộc » chỉ số đã tăng nhẹ : 1,6% cho hạng trung cấp (344,3 so với 338,8) và 1,3% cho hạng lao động (337,3 so với 333,1) vì sự tăng giá điện, than củi và bông đèn điện.

Chỉ số nhóm « quần áo » hầu như đứng yên cho hạng lao động (280,6 so với 281,3 trong tháng trước) nhưng đã giảm sụt 1,3% cho hạng trung cấp (253,2 so với 256,5). Số đi có sự khác biệt nầy là vì, trong hạng trung cấp, sự tăng giá vải trắng không đủ để bù lại sự giảm giá nylon, (hệ số quân bình của nylon trong hạng nầy cao hơn ở hạng lao động nhiều).

Sau cùng, chỉ số nhóm « linh tinh » hầu như giữ nguyên ở mức trong tháng trước cho cả hai hạng. (Hạng trung cấp : 333,8 so với 334,4 hạng lao động : 338,3 so với 339,3).

So sánh với tháng nầy năm trước, chỉ số giá tiêu thụ trong tháng 8-64 đã gia tăng 1,4% cho hạng trung cấp và 1,7% cho hạng lao động.

Giá sỉ

Về giá sỉ, tổng chỉ số tính trên căn bản 100 năm 1949 được là 233,4 so với 230,7 trong tháng trước, tức là đã tăng 1,2 %.

Sự gia tăng nầy phần chính là do nhóm « sản phẩm nhập cảng » mà chỉ số đã tăng 2,1% (249,5 so với 244,3) do sự tăng giá của vải, hàng rayonne, sắt và thép tròn.

Về nhóm « sản phẩm bổn xứ », chỉ số tăng nhẹ (226,2 so với 224,6) vì sự tăng giá của gạo, heo, trà chỉ được bù lại phần nào bởi sự giảm giá của cá tươi, bò và cao su.

Hi hữu trong « lịch sử » Liên Hiệp Quốc » : một quốc gia bị cáo lại « thành thật » nhìn nhận tất cả « tội lỗi » !

CUỘC XUNG ĐỘT MÃ - LAI - Á — INDONESIA SẼ ĐI VỀ ĐÂU ?

Mỹ sẽ sát cánh với Anh và phiêu lưu về mặt quân sự tại 1 vùng nữa đồng thời với sự can thiệp tại Đông Dương ?

Của CHU-PHÌ-LÔ

Xung quanh mặt bàn dài hình móng ngựa của Hội đồng Bảo An LHQ, người ta thường nghe những lời tố cáo nầy lớn « bị xâm lăng », « bị phá hoại », « bị đối phương lên lối » v.v..., chỗ chưa kìn nào tại đây lại chứng kiến trường hợp lạ lùng : một nước bị cáo về những hành động xâm lăng lại thản nhiên lớn tiếng nhìn nhận «tội lỗi» của mình. Vâng, không kìn nào «lịch sử» Hội đồng Bảo an LHQ có ghi nhận một thái độ « thành thật » đến khó hiểu như thế.

Thế mà không biết vì lý do sâu xa thâm kín nào mà hôm nay lại đột ngột xảy ra. Nước có thái độ làm kinh ngạc cả hoàn cầu ấy là Indonesia.

Trong phiên họp ngày 10-9-64 vừa qua, thứ trưởng ngoại giao Indonesia — Sudjarwo Tjondron Egoro — đã tuyên bố nguyên văn như sau : « Tại sao lại ồn lên đột đội vì một chuyện không ra gì ấy ?».

Có ẩn ý gì khi công khai nhìn nhận như vậy ?

Hiện nay ai cũng biết giữa Đại Mã Lai và Indonesia đã xảy ra nhiều xung đột quân sự. Mã Lai tung ra các toán quân chuyên phá hoại trên đất Indonesia, còn Indonesia cũng gởi rất nhiều « chí nguyện quân » sang đất Mã. Thủ trưởng ngoại giao Sudjarwo nói tiếp « Trước đây, các chí nguyện quân hành diện với hành động yêu nước của họ đã hoạt động trên lãnh thổ Sarawak và Brunei, trên đảo Bornéo, bây giờ được « mở rộng » ra về phía bán đảo Malacca.

Tuy nhiên các cuộc dụng độ chỉ xảy ra tầm thường... Thế mà tại sao trước đây Mã Lai không phản đối, chờ đến bây giờ mới... làm ồn ?».

Lời « thứ tội » khiến tất cả kinh ngạc vì trước đó 2 ngày phái ngôn nhân Indonesia đã bác bỏ các lời tố cáo chánh thức của đại diện Mã Lai Á. Càng kinh ngạc hơn nữa khi sau đó vị ngoại giao Indonesia đổi giọng cay đắng bằng giọng phản trần thứ nhất là không bao giờ nhắc nhở chánh sách « đập tan » Mã Lai Á nữa, mà chỉ mở tả nước ông « ngăn nhân thường trực của các âm mưu thực dân đế quốc ». Cho nên theo ông dường lối biện hữu của Indonesia chỉ là đề đối phó lại với các hành động gây hấn (!) của Mã Lai — Anh quốc thôi. Thứ trưởng ngoại giao Indonesia còn cho rằng « sự khai sinh ra Đại Mã Lai là sự hành trướng chánh sách ấy » và ông cũng đã trình bày trước đại hội một bảng dài ghi lại các « sự khiêu khích » của Anh quốc.

Để kết luận, phái ngôn nhân Indonesia yêu cầu đại hội cứu xét vấn đề trên căn bản là một cuộc xung đột, chánh trị giữa « cách mạng Indonesia » và các « lực lượng đế quốc » và thực dân cũ », chứ đừng nhìn vấn đề trên căn bản « pháp lý » (!)

Đây phản ứng của đại diện Mã Lai Á

Trước thái độ đổi thay đột ngột của đại diện Indonesia, đại diện của Mã Lai Á — tổng trưởng nội vụ Dato Imail Bin, Dato Abdul Rahman — chỉ cần biết đặt ra câu hỏi sau đây :

— Hội đồng có nhìn nhận hay không việc quân lính nhảy dù Indonesia xâm nhập lãnh thổ Mã Lai Á là một hành động gây hấn « là một hành động cướp bóc quốc tế » ?

Để dẫn chứng lời buộc tội, đại diện Indonesia bắt thình lình trưng bày ra giữa phòng nhóm các bằng chứng về phương tiện xâm lăng của Indonesia như súng, nón, lưu đạn, dù v.v... tất cả đều mang nhãn hiệu Indonesia.

Tổng trưởng Nội Vụ Mã Lai Á hành động thình lình quá khiến vị chủ tọa đại hội không kịp can thiệp. Sau đó vị chủ tịch là Morozov đã lên tiếng bắt bẻ đại diện Mã Lai Á sao không xin phép trước và tế bày sự lo ngại « các cây súng đưa ra trưng bày có nạp đạn» (!). Ông buộc đại diện Mã Lai Á thâu hồi lại tất cả và đẹp đi.

... Và của Hoa Kỳ

Chánh sách của Hoa Kỳ đối với Indonesia từ lâu là một chánh sách hòa hoãn, không dứt khoát. Có lẽ Hoa Kỳ « ngại có thể một đối phương đông nhân số tại Á Châu. Chính vì vậy, từ lâu chánh sách của Hoa Kỳ đối với Sukarno luôn luôn bị chỉ trích. Lời chỉ trích chua cay nhất tức nhiên xuất phát từ thượng nghị sĩ Goldwater — địch thủ số 1 của Johnson. Goldwater cho rằng chánh sách ấy là thứ « chu nhược sắt nhân đối với Sukarno ».

Lời chỉ trích của phe đối lập bước Bộ ngoại giao trong giai đoạn quyết liệt phải đổi giọng. Vì vậy ngày hôm sau phiên họp kể trên, đại diện Hoa Kỳ Adlai Stevenson đã đọc một diễn văn « khắc khe » đối với Indonesia « Một quan niệm mới và vô cùng nguy hiểm vừa được đại diện Indonesia xác nhận. Theo quan niệm nầy thì sự xử dụng quân lực được giải thích hợp lý trong trường hợp giữa hai nước có xảy ra sự bất đồng chánh kiến... »

Ông Adlai Stevenson tiếp đó nêu ra số đơn khiếu nại về các vụ xung đột chánh trị được đưa ra trước Hội đồng lên đến 16 vụ (23 ở Á châu, 10 ở Phi châu và 12 ở Tây bán cầu) để tiếp tục tấn công Indonesia : « Nếu tất cả các quốc gia vừa nêu đều theo cái quan niệm cho phép tự xử lấy thì quả địa cầu khó chấy của chúng ta sẽ tan biến đi ».

... Và đây của Nga

Đại diện của Hoa Kỳ chấm dứt lời bước tố của mình bằng cách kêu gọi LHQ phải có một quyết định trừng phạt đối với hành động tấn công Mã Lai Á của Indonesia. Nhưng sau sự can thiệp của Hoa Kỳ, LHQ. bị đặt vào một tình thế mới vì sự lên tiếng của đại diện Nga—Piston Narzov

« Mã Lai Á chỉ là một mảu khói mà sau đó đế quốc Anh tiếp tục các hành động xưa cũ ».

Sau khi đọc cả một bài diễn văn buộc tội (cũng lại buộc tội) « đế quốc Anh » tại Đông Nam Á, đại diện Nga đã hấp tấp tố cáo luôn cả Hoa Kỳ là « nước nắm kỷ lục gây rối tại Đông Nam Á ».

Vấn đề Indonesia—Mã Lai Á sẽ đi về đâu ?

Qua thái độ « khu khư » của các quốc gia liên hệ trên đây, chúng ta nhận thấy ngay vấn đề Indonesia — Mã Lai Á không thể giải quyết ổn thỏa sớm. Một thôn hiệp giữa Indonesia — Mã Lai Á như được trù định trước đây tại Manille — thành lập một ủy ban giảng hòa gồm 4 đại diện (1 của Mã Lai Á, 1 của Phi Luật Tân, 1 của Indonesia và 1 do 3 nước trên nói chung) — hay giả cũng thấy kho thành vì sẽ chạm vào quyền phủ quyết của Nga sô.

Tuy nhiên dầu vậy Phi luật tân đã đưa ra thêm một lần nữa giải pháp thành lập ủy ban giảng hòa trên đây. Không biết thủ tướng Abdul Rahman đã thật vững trong lần thương thuyết đầu với Sukarno lần nầy có còn hăng hái nữa không?

Trong trường hợp mà Sukarno tiếp tục tố bước tấn công Mã Lai Á « có lẽ Abdul Rahman cũng còn biết đưa ra một bản văn nói lên quan điểm của Mã Lai Á, mà vì đó có chạm phải quyền phủ quyết của Nga sô, mà chỉ cần thông báo đã số thăm của Hội Đồng.

Một bản văn như thế sẽ [illegible] và buộc Indonesia có thể [illegible] hành động tiếp tục tấn công Mã Lai Á của họ, hành động nầy [illegible] đưa Indonesia đến sự [illegible] cùng một lược Luân [illegible] Hoa thành Đốn.

Một bản hồi được đặt ra [illegible] Hoa Kỳ có dám một ngày [illegible] lấy những quyết định quân [illegible] một vùng Đông Nam Á kể [illegible] đồng thời với hành động [illegible] Đông ?

Nạn nhân cuộc « đấu tố » trong làng bao

Ông Chủ tịch Nghiệp - đoàn Ký giả và anh bạn đồng thuyền Hồ-v-Đồng *thanh minh trước dư luận*

C.T. NGUYỄN-KIẾNG-GIANG : Chưa bao giờ tôi dâng kiến nghị « xôi thịt » cho Ngô đình Diệm !

T.T. Ký HỒ-VĂN-ĐỒNG : Tôi bị chụp mủ dư đảng Cần Lao oan quá ! Tố cáo tôi tổ chức « ma » các giải Bóng bàn là... cổ lỗ sĩ !

(Tiếp theo trang 1)

Tôi thực sự là Chủ bút của tờ Quyết Tiến, điều đó anh em ký giả công nhận trong tòa soạn đều nhận nhận. Cũng vì bút như vậy nên Ban Quản Trị (trong đó có cả 2 anh Anh Quân và Hoàng An) không bao giờ yêu cầu tôi tờ chức Tổng thư ký Nghiệp đoàn vì lý do tôi đã là chủ báo. Trái lại, Ban Quản Trị còn chánh thức cử tôi đi phó hội Vichy, sau khi tôi có đề nghị, đề xin cho Nghiệp Đoàn được gia nhập Liên Đoàn Ký giả Quốc Tế. Như vậy, việc tôi giữ chức Tổng thư ký Nghiệp đoàn không trái với điều lệ của Nghiệp Đoàn, cũng như việc tôi được cử đi phó hội Vichy không hề có tính cách « lừa bịp quốc tế » như một luận điệu vu cáo ấy, có tính cách bôi nhọ. Và chăng nếu có « lừa bịp quốc tế » thì chính Ban Quản Trị Nghiệp đoàn « lừa bịp », chứ không phải tôi « lừa bịp ». Và nói cho cùng, nếu tôi « lừa bịp » được cả quốc tế để đem về cho giới ký giả Việt Nam một thắng lợi, thì cũng không phải là một cái « tội » đề bị «tố» như vậy. Chính tôi đã tuyên bố trước đây trong một cuộc phỏng vấn của đài phát thanh Saigon : «Phái nhìn nhận rằng chính Việt Nam được bầu vào chức Phó Chủ Tịch Liên Đoàn Ký Giả Quốc Tế chỉ không phải tôi». Tuy chiến tôi sẽ trả lời thêm trước Đại hội của Nghiệp đoàn vì sao tôi còn giữ chức Tổng thư ký tôi, ngày nay, vì đây còn là một lý do nội bộ của Nghiệp đoàn nữa.

Và điểm «tố cáo» tôi trong những giải bóng bàn, đó là một chuyện «cổ lỗ sĩ» và hài hước. Một vài anh em, vì ngỏ nhận, đã «tố» tôi trong phiên đại hội năm 1963 rồi. Đại hội đã thảo luận và thái độ của Đại hội như thế nào, mọi người đều đã biết. Đáng lẽ tôi không muốn nhắc đến, nhưng cũng nên nói thêm rằng các giải bóng bàn kỳ giả đã được tổ chức từ trước khi tôi được bầu làm Tổng Thư ký Nghiệp đoàn (từ 1958 — 1959) chớ không phải tôi đã lợi dụng chức Tổng Thư ký Nghiệp đoàn để tổ chức giải bóng bàn mà lấy giải, như vu xuyên tạc ác ý của một vài anh em.

Lại cũng nói thêm : những giải bóng bàn kỳ giả đã được tổ chức, trước hay sau gì, luôn luôn đều do một nhóm anh em cùng phụ trách chớ không phải « việc riêng » của một cá nhân, hòng có sự « lợi dụng » được !

Trong cuộc hội họp ngày 15-9 tại Câu lạc bộ Báo chí, đặc biệt có anh Anh Khê tố cáo Nguyễn kiến Giang và Hồ văn Đồng chủ trương việc đăng 2 tiểu thuyết (1 ngắn, 1 dài) chớ không cho các chủ báo đăng nhiều hơn nữa, và làm như vậy là đã « phân bội quyền lợi của anh em ký giả ». Chúng tôi x

Do Vô Phí Hùng Cựu H8 Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

1.001 vấn đề sinh-lý

TRUNG PHÁI

hay là hiện tượng Lại Đực Lại Cái

LƯƠNG-KIM sưu tầm

Tại sao lại có những Hermaphrodite « bán nam, bán nữ ». Họ sống một cuộc đời « ly kỳ » như thế nào ? Có thể « đổi giống » được không ? Tất cả những phát giác bí ẩn liên hệ khác...

Hitler suýt... biến thành đàn bà

Trước đây hồi nhà độc tài Đức cầm quyền một số nhà bác học hợp lực với sở Phản pián Mỹ, âm mưu một cuộc « đảo chánh » — đúng hơn phải gọi là cuộc «đảo Tánh » (chuyển giống) chưa từng có trong lịch sử. Hitler có một vườn giống rau trái riêng, do một người làm vườn thân tín phụ trách tưới nước, tỉa sửa hàng ngày. Biết được như vậy, Sở phản gián Mỹ dưới sự điều khiển của ông Lowell lực độ, đã « bắt liên lạc » và cho tiền người làm vườn kia để «tưới» vào các loại rau, nhà Độc tài Đức Quốc Xã vẫn ăn hàng ngày, nhằm phát triển các hạch âm sinh dục của Hitler bằng các kích thích tố như Follicaline và Progestérone (mới độc giả coi lại bài Phải Đẹp) để biến Hitler... thành đàn bà. Thế giới đã không được chứng kiến cuộc thánh công đó, vì, người làm vườn kia « trung kiên » với chủ quá. Uổng lắm vậy thay !

Xuân Diệu, một nam nhi trong thể xác gái

Ít ai không từng nghe nhắc đến tên Xuân Diệu, một nhà thơ trữ tình « nổi tiếng » được phái nữ mê như điếu đổ, hồi tiền chiến hồi « của » Thơ Thơ, Gửi Hương cho Gió, Phấn Thông Vàng. Nhưng ít ai biết, ngoài những người trong cuộc, rằng Xuân Diệu là... gái đổi lốt trai. Xuân Diệu, có ai ngờ « chàng » thi nhân từng viết những câu « ăn hận » như :

Ta tiếc theo sau những đêm tuồng
Những nàng kiều nữ sớm phai bông
Những cô ho hắc còn đôi tâm
Xế đuổi tình yêu nội lấy chồng

lại là con gái—hay đúng hơn một người của Trung Phái—đã từng yêu đương các thi, văn nhân «đẹp trai» như Huy Cận, như Hoàng Ly. Trở trêu hơn nữa là «Nàng» Xuân Diệu rất hay hờn dỗi, nếu có ai nào «tán sát la cà» Huy Cận, Hoàng Ly.

Mấy ai học được chữ ngờ, phải không bạn ? Sự kiện này được «bật mí» đã khiến cho bao nhiêu kiều nữ lúc ấy... «vỡ mộng», vì một «thần tượng Thơ» đã... sụp đổ trong lòng giai nhân.

Vì thiếu sự hòa đồng

Vì trường hợp những người chẳng may ở giữa hai thái cực « trung lập Tính và Giống » Khoa học đã giải thích thế nào ? Trong những giai đoạn đầu lúc cái *phôi thai* đang phát triển, đặc tính « trai » hay « gái » trong cái « mầm sống » kia chưa có gì khác biệt hết.

Chỉ vào khoảng tháng ba trở đi, thai ấu mới hắt đầu mang bình dáng của « thằng cu » hay « cái bím ». Nhưng nếu sự « thành hình » này xảy ra một cách rất ư là « trêo cáng ngỗng » thì nguyên do tại đâu ? Nguyên do của sự « lệch lạc chủng tính» này khởi nguồn từ sự « xáo trộn » lúc « chàng » *Tinh trùng* gặp gỡ « ru rương » với « nàng » *noãn bào* (trứng).

Các hạch nhân của mỗi tế bào trong cơ thể gồm có một số *Nhiễm sắc thể*, hình giống như mẩu chỉ vụn, hàm chứa sẵn nhứng đặc tánh di truyền sự « gặp gỡ » giao du thân mật giữa các nhiễm sắc thể của mỗi « bên » tạo cho đứa trẻ chủng tính (trai hay gái) sau nầy.

X + X và X + Y

Nhiễm sắc thể «sinh hoạt» từng đôi trong tất cả các tế bào trong cơ thể — trừ ra *phôi tế bào*, trong tinh trùng và trong noãn bào — chỉ có một «tế bào». Khi tinh trùng và noãn bào « mê ly mê nhau», cặp nhiễm sắc thể này «dính» lại thành một.

Khi hai nhiễm sắc thể X tác hợp mê nhau, đứa trẻ sinh ra sẽ là con gái. Nhưng nếu một nhiễm sắc thể X gặp gỡ một nhiễm sắc thể Y, đứa trẻ sẽ là «thằng cu».

Trong sự «gieo giống» khởi thủy — Thiên nhiên đã... bẻ cái lầm, vì những «nỗ» lầm lẫn như vậy không phải hiếm như người ta tưởng, vì nó đã... «bảo hai đời» con nhà người ta !

Nhờ sự quan sát khảo nghiệm dưới ống kính hiển vi, lần đầu tiên các nhà bác học đã quyết đoán được « tương lai » của đứa trẻ là « Chàng » hay « Nàng ». Sự khảo nghiệm các tế bào trong óc những con chuột phát giác ra có nhiều thể nhỏ ẩn trong các hạch nhân. Nghiên cứu sâu rộng hơn nữa, cho biết những thể nhỏ nầy chỉ xuất hiện nơi các con *chuột cái* mà thôi. Chính trong nguyên hình chất của loài người, mà ta nắm ngay được sự phân loại gái hay trai ? Các cuộc nghiên cứu mới đây còn cho biết chỉ có những hạch nhân của *nữ phái* mới có những *phụ bộ giống như hình dùi trống*, trong mỗi phân lượng bách phân nào đó.

Ba trường hợp « kỳ dị »

Trên nguyên tắc, người ta phân biệt được « thằng cu » hay « cái bím » tùy theo bộ phận sinh dục « bên ngoài ». Tuy nhiên, đôi thằng cu đôi, bộ phận sinh dục bên trong không có mầy may với trứng nào, vậy mà lại thấy xuất hiện những đặc tánh hạch nhân chỉ tìm thấy nơi phái yếu. Đó là những sự «lầm lẫn» phải qui trách cho tạo hóa, đã khiến cho, trong những người bán nam, bán nữ, « không thể xử dụng » được các tuyến sinh dục — do vậy không « cần xuất » sinh nở được. Đây là trường hợp của những người « dau khổ vì vừa là « đàn bà »và là đàn ông ». Họ, những người mà bạn có lẽ đã « dụng độ » vì một sự tình cờ nào đó, ở trong ba trường hợp :

a) Không có dương vật nhưng có dịch hoàn (không xuống tới bìu), nhưng dáng điệu Trai : *Lại gái*.

b) Mang cơ quan sinh dục gái, có tử cung và buồng trứng, nhưng Đại Âm thần lớn tự như Dương vật : *Lai Trai*.

c) Có dịch hoàn nhỏ và dương vật nhỏ đồng thời có cả tử cung và buồng trứng :

Trung phái thực sự

Nếu bạn đã gặp một « nhân vật » nào trong ba « tiếp » kể trên tỏ cử điệu yêu đương bạn, thì thực là... đau khổ. Bạn sẽ phải chạy trốn hẹ, cũng như bao nhiêu văn nhân, nghệ sĩ « đẹp trai » đã phải chạy trốn... « Nàng Xuân Diệu », sợ, nếu không, sẽ có ngày... bỏ mạng.

Vai trò của tuyến thượng thận

Người đeo quo sự phối hợp lệch lạc của Nhiễm sắc thể và tuyến sinh dục, một nguyên nhân khác tác dụng đến bộ phận sinh dục các người «bán nam, bán nữ» là Tuyến thượng thận — nằm ở trên hai quả thận. Bình thường tuyến thượng thận này bài tiết ra các kích thích tố tương tự như kích thích tố do tuyến sinh dục bài tiết. Khi sự «sản xuất» ra các kích thích tố thượng thận bị trục trặc nó sẽ gây ra một ảnh hưởng xấu trộn các cơ quan sinh dục. Sự bất điều hòa các kích thích tố, xảy ra sớm chừng nào, thì hậu quả của nó trầm trọng chừng nấy.

Lúc bài nhi còn ở trong thai, cả hai đường sinh dục (gái và trai) cùng xuất hiện đồng thời. Kích thích tố của các tuyến sinh dục làm phát triển đường sinh dục của một giống nầy, và làm cho đường sinh dục của giống kia «rút lui» đi. Các bạn chẳng may « bán nam bán nữ» cảm thấy khó khăn khi phải «trình bày» cho bác sĩ « cái bất toàn» của họ. Chính ra, họ cũng không thấy đau. Thường thường ưa sống lánh ẩn và cũng không thấy ngỡ hẳn vì một khát khao sinh lý nào rõ rệt.

Một nhân vật khác thường

Một « Hermaphrodite » (bán nam bán nữ) nổi tiếng của của Thế kỷ là cụ Katherina Karl Hohmann thực là « độ nhất kỳ quan » trong lịch sử những truyện... « truyền kỳ »mạc lực » ngàn lẻ một đêm bên trời Mỹ quốc.

Năm 15 tuổi, cô nương xử dụng « bưu bối » của mình, mân áp phe ái tình... « ra gì » như ai. Nhưng giữa khoảng từ 20 đến 30, « chàng » Katherine của chúng ta lại... « có thăng » như ai. Hơn thế nữa, « chàng » lại « lâm Ái tình » với các thanh niên trai tráng.

Chàng biến thành... đàn bà cho đến năm 40, để rồi lại đổi giống lần nữa thành... đực rựa. Thành thử, trận « trường Tình » Katherine, là người duy nhất hưởng thụ khoái lạc một cách chí ư là...

Giấc mơ đổi giống

Chắc cũng có nhiều bạn khi đọc đến những giòng này, cũng muốn đổi giống một rồi... chơi cho biết nó « thế lào » ra « làm thao » . Tiếc thay, những tiến bộ lớn lao nhất của nền y khoa « tối tân » hay ... cũng chưa giúp bạn thực hiện được giấc mơ « Katherine » đó, đâu... « trả thù đời » sao bao phen đã ôm mối hận lòng. Có bao chàng trai đã muốn biến thành con gái, để được cung chiều, nựng nịu, trò gì khi cũng không thiếu gì các nàng kiều nữ muốn trở nên « con trai » để tha hồ bẻ mặn, hái đào... cho bõ ức. Bạn là trai, nếu muốn, nhờ khoa học giải phẫu thực hiện bằng chất «plastic», chịu... « thiến », nhưng các bác sĩ chuyên khoa không làm cho bạn biến thành con gái được.

ĐÓN XEM TRONG SỐ BÁN TUẦN KỲ TỚI : « Bao nhiêu lẻ vừa » Sinh lý là Lẽ Sống. Vì chẳng mới cuối hay đã có con bằng cớ mang bao gió cũng thắc mắc trước câu hỏi « Phải thân mập nhu cầu sinh lý bao nhiêu là « vừa » ?

SỐ 22

NGUYÊN TÁC CỦA **DỊCH-TIỂU-SANN**

DỊCH THUẬT : **HOÀNG-LẠC-NHÂN**

Nói xong, Cùng Thần mặc cho bọn Bát Hoang phân nộ, đưa tay ngoắt Giang Hải Bình và Vương Dông. Ba người sắp sửa bước đi thì Khai Sơn Bảo Tử không dằn được cơn giận, lướt ra chặn lại :

— Hãy khoan ! Ta muốn cùng người thử sức xem sao !

Cùng Thần như không xem sự can thiệp của Khai Sơn Bảo Tử ra gì, lão thản nhiên nói :

— Dịp nầy mà có mặt Thương Hải Nhất Kỳ, chỉ chỉ phải một lần thanh toán là xong, khỏi phục công nhiều lắc.

Giang hải Bình tiếp lời :

— Nếu có Thương Hải Nhất Kỳ, thì đã có vấn sinh đây !

— Như thế thì bọn ta đúng là những kẻ đồng tâm đồng chí rồi, còn gì hơn ! Ha ha !

Cùng Thần và Giang hải Bình đối đáp lẫn nhau, khinh mạn, cao ngạo, xem bọn Bát Hoang chẳng ra người ngơm gì hết. Họ lại đảo mắt sang bọn Bát Hoang, như khiêu khích, như chờ đợi.

Nhưng Hằng Hà Độc Tàu không xao động; lão luôn luôn giữ được bình thiên, không nông nổi hấp tấp vọng động như các vị sư đệ của lão. Lão cười nhẹ, nói :

— Hôm nay bọn ta vô ý trung xúc phạm đến Cùng Thần lão gia, thật là muôn lần. Xin bỏ qua đi cho và hẹn lại dịp khác.

— Lần sau thì nên để cả vào ta và cùng chỉ nên tìm ta là đủ.

Bọn Bát Hoang chào biệt.

Trường ác chiến sắp nhuộm máu hồng thì được dàn xếp ổn định cũng nhờ Hằng Hà Lão Tàu tự lượng cảnh mình không thể chiếm lấy phần thắng, thì tốt hơn cam chịu ba phong ; thời gian còn dài, đất trời không hẹp, thì dịp gặp nhau trong tương lai không phải hiếm, hà huống vội vàng rước lấy cái thảm bại cho thêm bẽ bàng ?

Bọn họ ra đi để chuẩn bị một ngày hậu ngộ, nâm nhiều ưu thế hơn.

Cùng Thần gọi Giang Hải Bình :

— Lão Thiên Cương đã đem công phu khổ luyện Thiên Cương chân nguyên truyền hết cho ngươi ; với bản lĩnh đó, người đã sức ngang nhân vũ vậy giang hồ người chớ nên phụ ý tốt của người mà quên lời giáo huấn dặn dò...

Giang Hải Bình kinh ngạc vô cùng : chẳng tự hỏi lâm thế nào lão già quái dị nầy biết chân thụ nghiệp nơi Thiên Cương Thần Sứ, biết cả sự truyền mạch truyền Thiên Cương chân nguyên ? Giang Hải Bình phải tìm hiểu nguyên do, hoặc giả lão già quái dị nầy có chứt liên hệ gì đến sự phụ chăng chăng ? chẳng cết chăng :

— Dám hỏi lão tiền bối có phải lầi...

Nhưng ánh mắt sum nghiêm của lão Cùng Thần dán chặt vào người chăng, chẳng không dám tiếp trên câu theo ý nguyện, chẳng đổi sang tự tưởng khác.

— Lão tiền bối xem kẻ vấn sinh nầy có thể trở thành hữu dụng chăng ?

— Ha ha ! — Cùng Thần dạp Mạch huyền quang thông suốt, người còn nghi ngờ sự gì ? Trong vòng ba năm nữa, người sẽ là một kỳ nhân trong vũ lâm, oai danh chấn động khắp giang hồ, nghiêm nhiên là tay anh hùng vô địch.

Cùng Thần nói xong, thoắt lui mấy trượng, vẻo mình phi thân trên con đường thiên lý, như nhàng mau lẹ bỗng chốc mất dạng.

Nhưng kia, Cùng Thần đã trở lại. Lão đến gần Giang Hải Bình, cất tiếng hỏi :

— Thanh kiếm của người đâu ?

— Bị cấp mất rồi,

— Trong trường hợp nào ?

— Đang đêm, mê ngủ tại một tòa cổ miếu. Khi tỉnh dậy sở soang thì mới hay đã mất, quanh mình còn thoang thoảng phấn hương.

Cùng Thần cau mày suy nghĩ, không nói gì, giẫy lẫy toan cất bước đi, Giang Hải Bình gọi giật lại :

— Lão tiền bối ! Lão tiền bối ! Xin người chỉ dạy cho vấn sinh...

— Hỏi Nhị thúc của người thì rõ.

Rồi như mối tơn lao vào khoảng không, Cùng Thần tung mình mất hút.

Giang Hải Bình nhìn theo bóng Cùng Thần, lòng chăng rối lên nhiều mối lo nghĩ viển vông.

Riêng về Vương Dông nắm được chiếc kim bài trong tay, ý cầm chắc như sinh mạng được ổn định lắm rồi. Y tươi cười, cởi mở. Nhưng nhìn sang Giang Hải Bình trong vẻ trầm tư, lão cất tiếng :

— Bình, con, lão già vừa rồi chính là Cùng Thần đại hiệp đấy.

Giang Hải Bình đáp vơi giọng chán nản :

— Lão ấy hành động thật là kỳ quái, hơn nữa còn tỏ vẻ quá lạnh nhạt với chúng.

— Không đâu. Tánh đại hiệp xưa nay vẫn thế. Đối với cháu như thế là đại hiệp quá có cảm tình nhiều, cháu nên hả dạ mà đừng dòi hỏi gì hơn.

Giang Hải Bình thèo dõi giòng tư tưởng, chỉ ấm ớ đáp lời nhạt giọng, theo câu chuyện của Vương Dông. Hai người lần theo con đường xuôi về hướng nam, đi, đi mãi.

Trong tâm tư của Giang Hải Bình còn vương vấn nặng hình bóng của Cùng Thần đại hiệp, và chiếc kiếm Hắc Long mà đại hiệp vừa nhắc đến. Đại hiệp lại còn nói đến mạch Huyền Quang nữa.

Thánh kiếm kia, mình có thể thu hồi chăng ? Nếu thất lạc nơi đâu và đến lúc nào thì mình có thể tìm lại được ? Đại hiệp có chịu ra sức tìm giùm chăng ? Còn mạch Huyền Quang có liên can gì đến vũ công mà đại hiệp bảo là một khí được thông suốt rồi thì có thể mình sẽ trở thành kỳ nhân cao thủ ? Lúc xưa, sư phụ chưa từng nói đến sự kiện nầy cho mình biết. Giờ đây, Cùng Thần đại hiệp cũng một lúc phanh phôi bao nhiêu việc, gây hoang mang không ít cho gã niên thiếu anh hùng.

Giang Hải Bình thất vọng vì hành tung bí mật, vì tâm tình bí ẩn của đại hiệp Cùng Thần ; Chẳng nghĩ có hỏi lại Vương Dông cũng không được tích lợi gì cả thế, nên chàng im lặng tiến trên con đường thiên lý hướng về phía Nam, con đường dốc dần đến quê xưa nơi hương quán của Vương Sư và Vương Dông tại đất Giang Châu.

Rồng ra mười ngày đường, Vương Dông và Giang Hải Bình về đến quê nhà

Nguyên Vương Sư và Vương Dông tuy cùng chung một máu huyết, tuy cùng lập gia đình chung nơi hương quán mà Vương Sư thì ngụ phía Bắc Thành, Vương Dông ngụ tại Nam Thành. Cả hai đều giàu có lớn, nhà cửa đồ sộ, gia nhân đông đúc, cả hai đều là bậc danh vọng trong vùng

Một hôm, Giang Hải Bình rời nhà Vương Dông sang Bắc Thành, nhìn lại cơ sở của Vương Sư mà chàng chưa hề có dịp chăm viếng từ ngày chạy nạn. Đều nơi, thì trước mặt hiện ra cảnh tượng hoang tàn, gạch ngói đổ chồng hòa bài, vật liệu tiêu hủy ngổn ngang : dối cảnh sanh tình bất giác sói nhớm xót hận Giang Hải Bình gầm lên :

— Thiết thảy Mã Quân ! Ta sẽ lấy đầu ngươi ! Ta sẽ phanh thây ngươi ! Bao nhiêu oan hồn cầm hờn người. Ta tự nguyện lành cái trách vụ cởi mở những oan hồn ấy !

Đang lúc xót hận dâng lên cực độ, chàng dậm chân như tiết bớt lực khí, sức mạnh của bàn chân lêm sâu vào lòng đất hơn ba tấc.

Không thể nhân nơi nhìn mái cảnh đau lòng, Giang Hải Bình rời bước ra về.

Trên đường trở lại nhà Vương Dông, Giang Hải Bình thoáng nghe hành nhân khẩu chuyện nhau :

— Nãy anh, thiên hạ đồn thánh kiếm xuất hiện gần đây tại Lạc Dương. Thánh kiếm nầy trong giang hồ cho là bảo vật hi hữu.

— Phải, tôi cũng có nghe đồn như thế. Nghe đâu cao thủ các phái vô kéo về Lạc Dương như thác lũ mục đích xem thánh kiếm ấy

Giang Hải Bình giật mình, chàng quên niềm xót hận, chuyện chế nghe lóng. Nhưng hành nhân đã đi xa rồi.

Giang Hải Bình không còn chân hở được nữa, chàng chạy nhanh về nhà, để sắp sửa gấp rút hành trang sang Lạc Dương đó xét.

Vừa bước vào cửa, không khí khác lạ bên trong làm chàng ngạc nhiên vô cùng. Vào đến nhà trong, cảnh tượng hiện ra làm cho chàng uất khí tưởng chừng như chết ngay được.

Vương Dông dựa lưng vào thành ghế, đầu nghẹo về phía sau hai bên mép máu ri ri chảy, hơi thở dường như tắt hẳn. Dưới nền, la liệt bảy tám xác chết, không thương tích, có lẽ bọ bị chấn động, dứt kinh mạch.

Giang Hải Bình xăn đến, nắm cánh tay Vương Dông xem thì mạch đã hết nhảy.

Thình lình xảy ra quá đột ngột, Giang Hải Bình vừa uất hận vừa đau ngẩn ngơ. Qua con mê nhoe, niềm uất hận đã theo hơi thở, theo mỗi hơi như phát tiết ra ngoài, tâm tư được nhẹ nhàn, thoải mái. Chàng bình tĩnh trở lại, gương mặt dám chiêu. Luôn luôn lòng mài sẽ thấy vơi mối hận thù, từ ngày xuống núi đến nay, thanh toán chưa trọn lẽ chất chồng điều xe lo.

Chàng liên tưởng đến Thánh Kiếm Hắc Long. Thánh Kiếm xuất hiện tại Lạc Dương thì thế nào bọn Bát Hoang cũng kéo đến. Giang Hải Bình cho là một cơ hội tốt vừa rõ thể tìm cách thu hồi Thánh Kiếm vừa có dịp hòa điện với bọn Bát Hoang

Giờ chàng đã khéo khoẻn lại rồi, chàng nhẹ nhàng lên, khẽ tung mình vào trên trước, thân chàng đã cách xa chỗ có hơn ba trượng. Dùng thuật để khi, chàng đi được hơn bốn dặm đường.

Lộ trình từ Giáp Châu đến Lạc Dương phòng mấy trăm dặm, nếu dùng thuật khinh công, không đầy một đêm Giang Hải Bình có thể tới nơi ; nhưng đang lúc xúc động cực độ, tâm tư xao tiêu gây nhọc mệt không ít, Giang Hải Bình không thể dùng tận lực hồng lượt con đường đó, chàng từ từ mà đi, đến khi trời sáng rõ thì ngôn Mang Sơn hiện ra trước mắt.

Qua khỏi Mang Sơn, đến 1 vùng núi non hiểm trở, ánh chiều dương sau rọi có cây cỏ giống sương sớm long lanh, nên mây muôn sắc thái tô điểm một vòm trời huy hoàng, tráng lệ

Giang Hải Bình cảm thấy nhẹ nhàng, khoan khoái. Chàng ung dung tiến bước, cốt thu hưởng lấy khí mát buổi bình minh, chàng dần dần tiến đến một cánh đồng rộng rãi, những cơn gió thoảng nhẹ vờn ngọn cỏ cho chàng một cảm giác dễ mê, chàng muốn cho những cơn gió mơn man chàng mãi, chàng dừng chân lại.

Bỗng chàng chú ý, lắng tai. Trong cơn gió vi vu, dường như có tiếng binh khí va chạm nhau, quanh quẩn đâu đây.

Chàng nghe ngóng : Tiếng va chạm ấy phát sinh từ hướng Đông Nam, theo gió đưa đến. Chàng động tính hiếu kỳ, chàng tung mình về hướng đó.

Vượt qua ba ngọn núi, chàng dừng chân tại đỉnh thứ tư ; mắt dảo nhìn bốn phía

Nơi xa xa, ngoài ba dặm đường, độ 5,6 gã đại hán vây đánh một nữ lang. Cuộc chiến đấu đến hồi kiệt lực

Giang Hải Bình cố vận dụng nhãn quang mà cũng không nhận định được bọ là nhân vật nào.

Chàng phi thân đến chỗ xảy ra cuộc đấu. Chàng hết sức ngạc nhiên ! Nữ lang bị vây oanh chính là thiếu nữ áo xanh cưỡi hạt giang hồ trong cuộc đấu với quân hồng lâu chàng mới Tung Sơn

Chàng nghĩ thiếu nữ nầy cao ngạo quen tánh. Ta hãy để bọn đại hán đánh cho một trận tơi bời, mất hẳn tự tôn tự dại cho biết thân.

Đứng ngoài trên cơm, Giang Hải Bình thấy dường kiếm của nữ lang linh động thần tốc vô cùng. Trong chốc lát, lưỡi kiếm đã kết liễu hai đại hán ; hai cây thứ tư lớn đành dáng lăn dăng bất động dưới đất.

Giang Hải Bình quên mình đang trong tình trạng rình rập, buột miệng thốt tiếng khen.

Vừa lúc đó, từ trong cánh rừng sáng ra bốn gã đại hán, mặc đen, xông vào trợ chiến đồng bọn.

Nữ lang không chứt nao núng, vẫn lăng thanh kiếm tung hoành như chẻ bóng người.

Nhưng, tiếp theo bốn gã đại hán, nhiều tốp khác từ cánh rừng ào ra, từng hai người, từng ba người, tất cả xông vào vây chặt nữ lang. Tình ra bọn đại hán có cả thảy 18 người. Có lẽ cũng còn nhiều chớ chưa đợt, bọn kia chưa xuất hiện đấy thôi.

Nữ lang thét to lên, mắt tứ lưỡi kiếm, ánh sáng tỏa ra như một chiếc cầu vồng xoay như con tiốt, trong khoảnh khắc, thêm mấy thây người ngã xuống

Bọn đại hán như không biết to chết là gì. Họ càng đốc càng hăng say, như mùng mấu nhỏ bét bậm đồng bọn bị thảm tử, họ lần xả vào bắt chấp mọi hiểm.

Trong tình thế nầy, Giang Hải Bình nghĩ : rằng bọn đại hán không phải đại gì đơn với các chết một cách mù quáng như thế. Sở dĩ bọ liều lĩnh là vì họ không dám bỏ chạy. Họ sợ ai ? Tất nhiên nơi cánh rừng kia, có bọn chủ sử ẩn núp. Mà ai là chủ sử, ngoài bọn Bát Hoang, vì tất cả các đại hán cũng vận y phục toàn đen kia mà ?

(Còn tiếp)

Số 21

LÊ-VIỆT và VÕ-CÔNG *lược dịch*

(theo quyển Dracula)

CHƯƠNG X

Lúc tôi ngồi ý muốn vẻ, giáo sư xem lại mạch cho tôi và nói :

— Bạn không đến nỗi yếu lắm. Nhưng đừng vẻ vội, bây lên phòng cạnh Luy Sy nằm tạm lấy lại sức. Sau đó ăn điểm tâm thật no rồi hãy quay xuống đây với tôi. »

Tôi làm theo lời của giáo sư. Thật là buồn cười, bây giờ đến lượt tôi có bổn phận trông coi sức khỏe cho chính bản thân tôi. Tôi cảm thấy mệt. Tôi chập chờn ngủ.

Suốt ngày Luy Sy ngủ yên. Khi nàng tỉnh dậy nàng thấy khỏe mạnh ngay ; giáo sư Van Hen Sinh vào phòng thăm nàng, một lát sau, giáo sư ra ngoài và dặn tôi đừng rời nàng một khắc nào. Tôi nghe tiếng giáo sư hỏi người hầu gái đường nào tới Bưu điện gần nhứt.

Hình như Luy Suy không rõ những việc vừa xảy ra. Khi mẹ Luy Sy vào buồng thăm nàng ; Luy Sy làm ra vẻ tươi cười nói với tôi :

— Tôi mang ơn ông nhiều lắm Bác Sỹ Sê Oa ! Bác Sỹ đã làm mọi việc cho tôi ; nhưng giờ đây Bác Sỹ nên thận trọng.

— Cô Luy Sy ! Cô đừng sợ gì tôi cả. Tôi chỉ muốn làm thế nào cho cô khỏi mà thôi. Cô nên biết rằng bố hoa kia có hiệu lực lâm cho cô lành bệnh. Cô xem, tự tay tôi đặt hoa đó vào phòng cô. Tôi chỉ mong cô mau mau lành bệnh. »

Quay sang tôi, giáo sư tiếp :

— Nào ! ông bạn. Bây giờ xin ông tiếp tay tôi sắp đặt lại những cụm tôi kia quanh phòng. »

Tế ra giáo sư đã ngăm mua thật nhiều cụm tôi đem về đây. Tôi ra ngoài mang hết vào phòng Luy Sy đặt ở cửa sổ, góc nhà, sau cửa phòng và dưới gầm giường.

Xong xuôi tôi nói với giáo sư :

— Thưa giáo sư ! Tôi biết giáo sư thường có nhiều lý do riêng để hành động. Nhưng quả thật việc nầy giáo sư làm tôi rối trí không hiểu gì nữa. Tôi cho rằng, giáo sư áp dụng việc nầy để diệt ma quỷ.

Giáo sư lặng lẽ đáp :

— Có lẽ Bác Sỹ nghĩ đúng đấy. Nhưng dù sao ông bạn cũng phải thận trọng nghe lời tôi. Mặc dầu chúng ta đặt tôi quanh phòng, chưng đêm nay bạn đừng hỏ bênh mà mở cửa sổ hoặc cửa phòng đấy nhé. Cả cô Luy Sy cũng vậy, đừng mở cửa cho ai hết nghe không ? »

Luy Sy đáp :

— Cô lẽ Bác Sỹ nghĩ đúng đấy. Nhưng dù sao ông bạn cũng phải thận trọng nghe lời tôi. Mặc dầu chúng ta đặt tôi quanh phòng, chưng đêm nay bạn đừng hỏ bênh mà mở cửa sổ hoặc cửa phòng đấy nhé. Cả cô Luy Sy cũng vậy, đừng mở cửa cho ai hết nghe không ? »

Giáo sư giơ sư ra ngoài. Ông nói nhỏ với tôi :

— « Đêm nay tôi có thể ngủ yên được, tôi sẽ ngủ theo ý tôi. Trái qua hai đêm tôi đã hiểu, nên ban ngày ta phải chuẩn bị như thế nầy thì cũng yên lòng, nhưng ta lại lo cho ngày hôm sau, và đêm sau nữa. Sớm mai, ông bạn đánh thức tôi rồi chúng ta cùng vào phòng xem cái kết quả việc mà ta làm cho cô bạn Luy Sy. »

Xem chừng giáo sư tin tưởng ở những cụm tôi trong phòng Luy Sy. Thế cho xem.

CHƯƠNG XI

Phút cuối cùng của một bà mẹ đau khổ

Nhật ký của cô Luy Sy

Ngày 11 tháng 9

Thật, tôi rất cảm động vì tất cả mọi người đều giữ gìn sức khỏe của Bác sỹ, vậy mới là phải. Trông Bác sỹ xanh xao quá ! Bác sỹ cần có một người tự dể săn sóc Bác sỹ mới đúng. »

Tôi mỉm cười gật đầu và để ngón tay lên giữa môi ngỏ ý bảo nàng im đừng nói nữa. Biết ý tôi, Luy Sy nằm xuống gường không nói thêm gì nữa

Chừng 2 giờ sau giáo sư Van Hen Sinh trở về. Vừa thấy tôi ông nói hăn :

— Bây giờ ông có thể về nhà được rồi. Nhờ là phải ăn uống thật nhiều cho lại sức. Đêm nay tôi ở đây ngồi canh chừng cô bạn gái khả ái của chúng ta. Tôi có nhiều ý nghĩ quan trọng, nhưng ông đừng hỏi tôi về những ý nghĩ đó, tốt hơn ông nên nghỉ đến những gì ông đang nghĩ. Thôi chào ông. »

Tôi xuống dưới nhà thì một trong hai người hầu gái bảo tôi rằng bọ có cần thay phiên nhau canh đêm cho Luy Sy không. Họ yêu cầu tôi cho họ trông nom cô. Nhưng tôi đáp rằng, không cần tôi tôi mà cũng không cần tôi họ, đã có giáo sư Van Hen Sinh làm việc đó rồi. Tôi nói cho họ biết là tôi sẽ trở lại đây sau bữa cơm chiều.

— Ngày 12 tháng 9

Trưa nay, tôi đến Hin Linh Gam thấy cả hai người — giáo sư Van Hen Sinh và cô Luy Sy rất vui vẻ

Chúng tôi đang nói chuyện vui vẻ thì người trẻ gái đem vào phòng một hộp lớn trao cho giáo sư và nói là có người gởi tặng. Giáo sư vui mừng mở hộp, mà trong đó là bó hoa lớn màu trắng

Giáo sư mỉm cười quay lại phía Luy Sy nói :

— Tặng vật nầy là của cô.

Luy Sy ngạc nhiên :

— Của tôi hay của Giáo sư ?

— Của cô

Giáo sư vừa nói vừa trao bó hoa cho Luy Sy. Nàng đỡ bó hoa, ngẫm nghĩa rồi đưa lên mũi ngửi.

Đột nhiên nàng vất vội bó hoa xuống sàn, rồi hậm hực nói :

— Ồ ! Giáo sư ơi ! Ông riêu cợt tôi đấy à ? Tại sao ông làm thế ? Kia có phải là hoa đâu ! Nó toàn là cây và hoa tôi. Ông riêu tôi quá ! »

Giáo sư đứng dậy thương hại nhìn Luy Sy nói tiếp :

— Tất cả rất tốt và đều tận tâm đối với tôi. Tôi thấy mến Giáo sư Van Hen Sinh. Tôi không hiểu tại sao giáo sư lại quan tâm đến những bó hoa tôi kia. Giáo sư sợ tôi chăng, nếu thế giáo sư dốc lắc thật. Dẫu sao, đêm nay tôi không phải ngủ một mình, và tôi có thể ngủ yên không sợ hãi gì cả. Hình như vào lúc giữa đêm, có người gõ cửa sổ gọi tôi ; tôi không nhớ rõ nữa.

Ô ! Thật là kinh khủng. Sau khi thức giấc tôi phải tranh đấu quyết liệt với giấc ngủ mà không sao ngủ lại giấc nữa. Thật là đau khổ vì không ngủ được, có phải thế chăng, hay là đau khổ vì sợ ngủ !

Thật sung sướng thay những con người sống không sợ hãi gì. Những người nầy muốn ngủ lúc nào thì ngủ mà bọ có mơ thì cũng chỉ mơ những mộng đẹp. Tôi ước mong được như bọ.

Đêm nay tôi hy vọng ngủ yên. Trước đây tôi không ưa mùi tỏi nhưng đêm nay sau mùi nó để chịu thế ! Tôi cảm thấy buồn ngủ. Thôi chúc mọi người ngủ giấc

Nhật ký của Bác Sỹ Sê Oa

Ngày 13 tháng 9

Tôi dậy sớm như mọi khi. Tôi lập tức tới khách sạn gặp Giáo sư Van Hen Sinh. Giáo sư đã thức giấc, ông đã sắp sẵn các dụng cụ vào túi để đem theo.

Tôi và giáo sư đến Hin Linh Gam vào hồi đúng 8 giờ. Một buổi sáng đẹp trời. Ánh nắng vui tươi chiếu ông ánh lên vạn vật, thỉnh thoảng cơn gió thu mát rượi thổi vào người.

Chúng tôi vừa bước chân vào nhà là gặp ngay bà mẹ Luy Sy Bà niềm nở tiếp đón chúng tôi, đoạn bà nói :

— Chắc các ông phải vui lòng khi nghe tin Luy Sy đã khỏe.

Giờ nầy chắn còn đang ngủ. Tôi chỉ mở vào phòng chốc chốc không dám vào trong sợ mất giấc ngủ của chắn.

Giáo sư tươi cười. Sau hai tay vào nhau đáp :

— À ! Tốt quá ! Công việc của tôi có hiệu quả rồi.

Bà mẹ Luy Sy tiếp :

— À ! Tôi lo ngại cho con gái nên hồi đêm tôi vào phòng chăm. Lúc ấy Luy Sy vẫn ngủ yên. Nhưng tôi thấy cần phòng có vẻ ghê rợn quá. Tôi cảm thấy mọi sự kinh khủng ở quanh tôi.

Mùi hoa tôi nồng nặc khắp phòng. Tôi e mùi hoa nầy làm con tôi khó thở, nên tôi rất hết cả ra ngoài, đồng thời tôi mở rộng cửa sổ cho khí trời trong lành hòa vào.

Tôi đoan chắc với hai ông rằng, hai ông rất hài lòng khi gặp con gái tôi ».

Bà ta vừa rót lời. Tôi để ý nhìn mặt giáo sư sạm hẳn lại, ông lộ vẻ rất tức giận nhưng không nói ra. Ông không dám có cử chỉ gì bất bình, vì ông đã biết rõ bệnh đau tim của bà.

Bà đứng sang một bên nhường lối cho chúng tôi vào. Bà vừa khuất dáng sau cánh cửa xuống bếp thì giáo sư kéo mạnh tay tôi chạy vào phòng ăn rồi đóng cửa lại

Lần đầu tiên trong đời, tôi nhìn thấy giáo sư thất vọng. Ông ngồi mạnh xuống ghế, hai tay ôm lấy đầu suy nghĩ. Đoạn ông đập mạnh hai bàn tay vào nhau với dáng điệu hoàn toàn tuyệt vọng. Sau hết, giáo sư ngồi im lấy tay sờ di sờ lại bộ mặt n

Buổi thuyết pháp của Đại Đức Thích Hộ Giác

ĐẠI-ĐỨC THUYẾT PHÁP

cho Phật tử y như là một chánh trị gia thuyết trình trước quần chúng

✱ Kẽ tà tâm nào toan bắt cóc nhà tu hành ? Để làm gì ?

Bài của HỘ TỔNG HOA

Tối thứ Bảy 19-9-64, chưa đầy 8 giờ, các ngõ dẫn vào Viện Hóa Đạo đã chật nứt người. Phật tử ở khắp Đô thành đổ về đây để nghe thuyết pháp mà diễn giả là Đại Đức Hộ Giác. Ai nấy đều đành trước một chỗ đứng giữa trời, khi nghe tiếng còi xe, lại lau nhau thông dòm chưng tỏ thấy mẹ mang mỗi về.

Chiếc Mercedès bóng láng rề đầm đông vào cổng, máy khói chạy vì ở phía sau đạo hữu rắp nhau đẩy.

Sau lời giới thiệu, tiếng nói Đại Đức Hộ Giác phát đi trên những ống loa, rõ ràng lối cuốn ngay một số đông đạo hữu. Mở đầu buổi thuyết pháp Đại Đức cho biết là có tin dồn sẽ bắt cóc Đại Đức.

« *Thầy nghe vài ba đạo hữu, khác bà lu, bà loa, cho thầy biết sẽ có người tổ chức bắt thầy. Nhưng thầy cẩn thận nhìn, không hề nóng độ, miệng thêm tựng niệm cho họa bay, phước đến...*

Nhưng sự thật ai tìm bắt các Đại Đức ? Một nhà tu cốn có bơm danh, quý lợi gì nữa để cho kẻ tà tâm định « cắt đứt » tiếng nói của Đại Đức ? Hay là những đạo hữu kia muốn thử coi Đại Đức có đảm, vì chánh pháp, luôn luôn kẻ bên nguy hiểm để bám sát đạo hữu, dìu dắt bảo vệ Giáo lý. Là một Phật tử chưng tôi muốn hiểu rõ sự việc ấy để đặp tắt mọi suyên tạo, nếu có.

Buổi thuyết pháp của Đại Đức Hộ Giác rất hào hứng. Ngoài chủ đề giáo lý thuần túy, Đại Đức còn đề cập đến «Đoàn kết» «Hy sinh».

Đại Đức nhấn mạnh :

« *Hy sinh để bảo vệ Tổ quốc, hy sinh để cứu vớt đạo pháp và hy sinh ai dân tộc thì đạo hóa nên hy sinh. Ngược lại, nếu sự hy sinh đó bị một kẻ khác lợi dụng, thì nhất định chúng ta phải chống đối tới khi có sự minh bạch* ».

Về Đoàn kết, bản trong hàng ngũ đạo hữu đó có rất, bằng chứng là bàn nay, không ai bảo ai mà có hàng vạn đạo hữu tới nghe thuyết pháp.

Suốt buổi thuyết pháp, Đại Đức Hộ Giác không đề cho không khí buồn tẻ, vẫn dung hết nghệ thuật « điền đàn » và hiểu biết của Đại Đức ban bố xuống đám người ở trong hãy cón năng nơi trần ai. Tuy nhiên lời lẽ Đại Đức dùng — toàn những danh từ sâu rộng — khiến cho đa số đạo hữu chưa hiểu thấu hết ý nghĩa nhiệm mầu. Có Phật tử mạo muội cảm nghĩ như Đại Đức là một chánh trị gia đang thuyết trình trước quần chúng vậy.

Sau cùng Đại Đức Hộ Giác hoan hỉ cho đạo hữu biết việc xây cất Việt Nam Quốc Tự sẽ bắt đầu vào cuối tháng nầy. Đồng thời mọi người cũng được biết thêm có một chỗ rộng hơn để đạo hữu tưu tập về nghe thuyết pháp, chớ không chật chội như hiện nay (có thể lâm mất trật tự, nam nữ trà trộn khó coi trước chốn tôn nghiêm, tu hành.

Bác sĩ Lê khắc Quyên...

(Tiếp theo trang 1)

Trong cuộc nói chuyện thân mật nầy Trung tướng Dương văn Minh có nhắn mạnh rằng Trung tướng rất sung sướng được sự ủng hộ nồng nhiệt của các đoàn thể Chánh trị cũng như Tôn giáo về việc thành lập Thượng Hội Đồng Quốc Gia, và việc tổ chức tu Thượng Hội Đồng và Hội Đồng Cố Vấn như nhiều báo đã đề cập là ý kiến riêng của một vài nhân vật nêu lên.

Mặt khác Trung tướng Dương văn Minh còn cho biết Thượng Hội Đồng có thể lập xong trong tuần và trễ lắm là thứ Bảy nầy sẽ công bố danh sách. Sau đó sẽ có một buổi lễ ra mắt trước quốc dân của Thượng Hội Đồng.

Cũng trong cuộc tiếp xúc nầy, chúng tôi còn được biết 2 đại diện Miền Trung có mặt trong Thượng Hội Đồng sẽ là các ông Lê khắc Quyên và Tôn thất Hanh. Theo một nguồn tin tin cậy khác thì 2 ông Lê khắc Quyên và Tôn thất Hanh đã được tất cả 8 đoàn thể Miền Trung đề cử.

Ông Chủ tịch Nghiệp đoàn Ký giả...

(Tiếp theo trang 1)

Chỉ có một lần tôi đã « lợi dụng danh nghĩa » ấy là vừa rồi, khi can thiệp cho anh em ký giả có thể nghiệp đoàn khỏi gác đêm, nhưng hỏi qua ý kiến của Ban Quản Trị Nghiệp đoàn.

Về việc «Đăng kiến nghị ủng hộ Ngô đình Diệm » : Suốt trong thời gian tôi làm Chủ tịch, chưa bao giờ có việc « đăng kiến nghị » dầu cho dưới sự hăm dọa. Chỉ có một lần, Nghiệp đoàn đã làm kiến nghị nhưng bản kiến nghị ấy lại là kiến nghị phản đối Việt Cộng đã sát hại hai ký giả : Phạm văn Lịa và Tứ Khương. Không lẽ hai anh Hoàng An và Anh Quân lại phản đối kiến nghị ấy ?

Về sắn đề quen với Thái Đen, Thái trắng : Đối với Thái Đen tôi chưa bà biết mặt bao giờ. Riêng về Thái Trắng, tôc ký phụ trách một cơ quan giao dịch thường với báo chí, tôi đã được mời đến văn phòng nhiều lần để hỏi về các anh Phi Vân và Minh Ký. Nhờ sự can thiệp của tôi và sự bảo lãnh (có lâm giấy tờ) của anh Việt Nhân mà hai anh ấy đã được bình yên vô sự.

Về phần bác sĩ Tuyên, có một lần đã mời thì đến văn phòng, yêu cầu làm «lích» của mỗi ký giả. Tôi tìm đủ cách đánh trống lảng và sau đó tôi từ chối hẳn rằng « đó không phải là phận sự của tôi, Chủ tịch Nghiệp đoàn ».

Về việc chọn lựa anh Hồ văn Đăng : Việc chọn cử anh Hồ văn Đăng làm Tổng thư ký Ban Quản trị Nghiệp đoàn ký giả là việc công khai của Đại hội Nghiệp đoàn. Các cuộc bầu cử của Đại hội đều rất gay go, và các ký giả đều tự quyết chớ ai xui biểu gì được. Vậy dầu có muốn chọn cử anh ấy, tôi cũng không thể nào làm được.

Về trường hợp của Hồ-văn-Đăng

Giữa lúc mà việc « chụp mũ » gần thành một phong trào bừa bãi, việc Anh Quân vu cáo tôi, là dư đăng Cần Lao (!) không đáng để trả lời. Tuy nhiên, nên xưa kia, tôi « quen » với Dương văn Hiếu và Thái Đen chỉ bắn là không phải cho tới 6 tháng 11 và khi có Cách Mạng 1-11-1963, mà mới được gặp mặt một tờ báo, đã trở thành Chủ báo.

Về điểm trách mắc tôi đã thân chỉ sự « nhập Nghiệp » đoàn của một số ký giả, văn nhân, tôi xin trả lời tư sau : Việc gia nhập Nghiệp đoàn hay không, *là quyền của toàn Ban Quản Trị*, không phải là quyền của ông chủ bộ. Trong việc xét đơn xin gia nhập Nghiệp đoàn, tôi chỉ có một thẩm cũng như mọi nhân viên khác. Tôi còn có bằng cớ rõ rệt là một vài ký giả đó tôi và anh Nguyễn kiên Giang giới thiệu cũng bị Ban Quản Trị từ khước như thường, vì Ban Quản Trị xét thấy họ không xứng đáng gia nhập Nghiệp đoàn ».

Sở dĩ có dư luận cho rằng tôi hạn chế việc gia nhập Nghiệp đoàn vì lẽ những anh em không được gia nhập đã hiểu lầm rằng, với vai trò Tổng Thư Ký, tôi có quyền nhận cho họ vào Nghiệp đoàn.

Nhiều người có đến gặp tôi, bảo tôi cho họ vào, tôi luôn luôn trả lời là các anh cứ làm đơn xin gia nhập Nghiệp đoàn, Ban Quản Trị sẽ cứu xét đơn các anh, tôi không có đặc quyền gì cả. Họ lầm tưởng như vậy là tôi không chịu cho họ vào Nghiệp đoàn, và suy diễn là tôi lâm khó để để hạn chế số nghiệp đoàn viên, động để bè thao túng.

Tôi xin nói thêm : ai ai cũng biết rằng trong tình trạng chưa ổn định của làng báo hiện nay, nhất là thời gian vừa qua, đến Ban Quản Trị Nghiệp đoàn (cho không phải riêng tôi) thâu nhận đoàn viên bừa bãi thì Nghiệp đoàn còn có giá trị gì nữa ?

Về điểm vu cáo và phỉ báng tôi đã lợi dụng danh nghĩa Tổng thư ký Nghiệp đoàn để xin quảng cáo cho tờ báo Quyết Tiến của tôi, tôi yêu cầu dư luận phê phán vì lẽ anh Anh Quân không hề đưa ra một bằng cớ nào, cũng như lúc gọi tôi là « đầu đảng Cần Lao». Đó là điểm mà tôi đành quyền đòi Anh Quân phải nêu bằng cớ rõ rệt. (Cũng cần nói thêm là tôi đã được bầu làm Tổng Thư ký Nghiệp đoàn từ năm 1960 chớ không phải sau ngày tôi có tờ báo).

Về điểm thắc mắc tại sao tôi là Chủ báo mà lại giữ chức Tổng thư ký Nghiệp đoàn, tôi xin giải thích rằng : tôi được bầu làm Tổng thư ký trước khi tôi được giấy phép ra báo. Theo lý, khi xuất bản báo rồi, tôi phải từ chức Tổng thư ký và rà khỏi Nghiệp đoàn, nhưng trong điều lệ của Nghiệp đoàn (điều thứ 9) có định như sau :

« *Những ký giả vừa là Chủ bút, vừa là chủ tờ báo mình hoặc tờ báo khác, cũng có thể gia nhập Nghiệp đoàn Ký giả miễn là Nghiệp đoàn viên tại Tòa báo đó nếu nhận rằng thì giả kiêm chủ báo đó có bản chất công nhân hơn là chủ nhân, thành thật tận tụy với nghề nghiệp và quyền lợi nghiệp đoàn* ».

(Xem tiếp trang 2)

Dân quân T.C tại Vân Nam

NỔI LÊN CHỐNG QUÂN CHÁNH - PHỦ

✱ 4.000 chánh trị phạm T. C. chống đối hành động gây hấn của TrungCộng tại Vịnh Bắc-Việt.

ĐÀI BẮC.— Gần đây, 1 tiểu đội lính Trung Cộng hiệp lực cùng với 100 Dân quân tại miền Tây tỉnh Vân Nam đã nổi dậy tấn công quân Chánh phủ. Một thanh niên 28 tuổi đã lãnh đạo cuộc tấn công nầy.

Nguồn tin vừa kể còn cho biết quân nổi dậy đã võ trang với võ khí tối tân và hiện nay họ sắp nhập với các lực lượng chống Cộng ở Bắc Bộ Miến Điện và đang hoạt động chống lại quân Trung Cộng trong vùng đó.

Mặt khác, Thông Tấn Xã Chung Chin một cơ quan tính báo Trung Ương của Trung Hoa Dân Quốc cho biết có 4.000 chánh trị phạm bị dày ra đảo Hải Nam từ nhiều tỉnh trên lục địa Trung Cộng để cải tạo lao động.

Từ khi có biến cố tại Vịnh Bắc Việt, đám tù nhân trên đã tổ sự chống đối và T.C. phải huy động nhiều quân lính từ Quảng Đông ra đó để tăng cường sự canh gác.

KẾT QUẢ CUỘC XỔ SỐ Kiến Thiết

Loại 9D, 9DD và 9DDD

mở ngày 22-9-64

Trúng 100đ. vé có 2 số chót : 24
Trúng 500đ. vé có 3 số chót : 595
Trúng 1.000đ. vé có 3 số chót : 551

Trúng 5.000đ. những vé mang 4 số tận cùng :

1.247 — 9.218

Trúng 10.000đ. những vé có 5 số tận cùng :

17.677 — 59.224 — 54.099
34.788 — 55.643 — 24.255

Trúng 50.000đ. những vé mang số :

587.158 — 778.508 — 169.022
635.014 — 917.034

Trúng 100.000đ. những vé mang số :

148.745 — 642.553 — 163.895
367.480 — 120.371

SỐ ĐỘC BẮC 1 TRIỆU ĐỒNG

513.674

Những vé đầu trật 1 con số ở vé độc đắc trúng an ủi 2.000đ.

200 « công dân...

(Tiếp theo trang 1)

là « Hoàng triều cương thổ ». Hoàng Đế của cương thổ nầy tức nhiên là Bảo Đại.

Người Thượng vốn thích sống đơn độc, gần gũi thiên nhiên, xa lánh chốn phồn hoa đô hội, đủ không ý kiến chống đối mọi sự đô hộ của người khác giống, vẫn để dàng vui lòng để thực dân ru ngủ cho với danh từ kêu và đẹp đó.

...Đến cuộc « Bỏ rừng » khổng lồ

Mấi đến năm 1960-1961, trong những chiến dịch Thu Đông của chính V.C đã do các cán đường rừng miền Trung, xâm nhập vào lãnh thổ Cao nguyên như Kontum, Pleiku, Quảng Đức.

Đồng bào Thượng, dưới thời thực dân, mặc dầu đi lính cho Pháp và Hoàng triều Cương thổ của Bảo Đại vẫn để dàng vô Đoàng, không bà bị VC quấy nhiễu (VC có thu phục dân tâm người Thượng) để lâm căn cứ tiếp tế cho chúng giữa vùng rừng mênh bao la), đến năm 1960 - 61 bị VC bốc lột lương thực, cưỡp phá các Buôn, bắt ép thanh niên đi lính, không thể tiếp tục sống cuộc đời đơn độc giữa nơi rừng rú không thể tự vệ, mà cũng không được lực lượng bảo bảo vệ, số lớn phải bỏ rừng ra sống gần thành thị. Thiểu số còn lại là Thượng Cộng tiếp tục ở lại để phục vụ cho V.C.

Chính trong thời kỳ nầy đồng bào Thượng đã được chánh phủ Ngô đình Diệm gọi là Đồng bào Việt Nam Mới. Cố Nhu cũng đã có lần tuyên bố người Thượng là tổ tiên của người VN.

Với sự viện trợ của Mỹ và số tiền lạc quyên của đồng bào VN, đồng bào Thượng được giúp đỡ, tiếp tế để dựng lên những Buông mới ngoài ngoại ô các thành phố.

Thanh niên C.Đ. Thượng

Thanh niên Thượng được chọn lựa trong những thành phần khỏe mạnh, có ít nhiều tiếp xúc với văn minh rồi tập trung về một trại cách Ban mê thuột 4 cây số để được huấn luyện thành thanh niên chiến đấu. Họ được các cán bộ Mỹ huấn luyện quân sự trong thời gian ba tháng, sau đó được trả về Buông trong bị vũ khí đi dân để dựng lên những Buông chiến đấu người Thượng khắp nơi trong vùng sơn cước.

Các lớp huấn luyện nầy đã bắt đầu khai giảng từ năm 1960, mãi đến nay đã đào tạo được nhiều chiến sĩ người Thượng hăng cạnh hàng ngũ chiến sĩ quốc gia VN.

Người ta không hiểu có phải những người Thượng nầy đã cam chịu đổi phái thành FNLT và đòi lập một « Vương quốc tự trị » hay không ?

Nếu phải, họ đã hành động theo một khuynh hướng chánh trị nào đó hay đã bị thành phần phá hoại nào xúi giục hoặc bắt ép ?

Cộng sản hay « ngoại bang » nào đó ?

Đài phát thanh quốc gia trong buổi chiều 20-9 đã loan báo lời của Trung tướng Nguyễn Khánh kêu gọi đồn chúng binh tình và « đừng để bị lợi dụng bởi Cộng sản hoặc ngoại bang (!) ».

Nếu là CS đã điên không còn ai đem đầu bán nữa ? Nhưng ngoại bang là ai ? Có phải chăng là nước Pháp nên đã được cân nhắc nên đăng tan thượng trước đây, và hiện giờ đã số vẫn thích nói tiếng Pháp hơn tiếng VN ?

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
THỐNG NHẤT

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT

Trân trọng kính mời Quý Ông, Quý Bà, Quý Cô, Quý Cậu, Quý Chú, Quý Anh, Quý Chị, Quý Em, Quý Thân Hữu và Quý Phật Tử đến dự Lễ Cung Nghinh Tượng Phật Thích Ca Mâu Ni và Lễ Khánh Thành Chùa Ngọc Hoàng

Thời gian : Từ 8 giờ 30 ngày 27 và 28 tháng 9 năm 1964 (nhằm ngày 12 và 13 tháng 8 Âm lịch)

Địa điểm : Số 1 Đường Phan Đình Phùng — Đà Lạt

Thành kính tri ân

Thay mặt Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất
Thích Minh Châu

Vụ lôi thôi tại Vịnh Bắc - Việt lắng dịu

T.T. MỸ JOHNSON CỐ TRÁNH

MỌI HÀNH ĐỘNG HẤP TẤP VÀ TUYÊN BỐ :

✱ «Không biết vì lý do nào một lực lượng của HẢI QUÂN LẠ đã tiến đến gần các khu trục hạm Mỹ ?»

Dư luận Mỹ yêu cầu ném bom xuống Bắc Việt để trả đũa.

HOA THỊNH ĐỐN.— Trong một cuộc họp báo ngày hôm qua, T.T. Hoa Kỳ Johnson tuyên bố rằng ông đã tránh mọi hành động hấp tấp trong vụ đối phó với vụ lôi thôi tại Vịnh Bắc Việt trong đêm thứ sáu vừa qua.

Ông không có những sự kiện mới để giải thích thêm phản ứng của Hoa Kỳ và cũng không biết vì lý do nào một lực lượng của Hải quân lạ đã tiến đến gần các khu trục hạm Hoa Kỳ.

Sau vụ nầy, nhiều người muốn Hoa Kỳ phải có một hành động trả đũa, khiến vụ ném bom xuống Bắc Việt có thể sẽ mang lại những hậu quả nguy hiểm.

muốn biết rõ đầy đủ những sự kiện đã xảy ra.

Vụ nầy xảy ra trong khi trời tối, trong hoàn cảnh đó nhà chức trách Hoa thịnh đốn cần phải nghiên cứu thấu đáo một tình hình có thể đưa đến mọi hậu quả trầm trọng. Khi đề cập đến vụ nầy, giới hữu trách Huế kỳ cho hề đã động đến số chiến thuyền lạ đã bị bắn chìm và trúng đạn.

Tuy nhiên, hôm qua, hãng thông tấn Tass của Nga loan một tin mà không nói rõ từ đâu là chiến hạm Hoa Kỳ đã nổ súng vào 5 chiến hạm lạ và 3 trong số 5 chiếc đó đã bị bắn chìm.

Kèm theo tin nầy, Nga số cũng cảnh cáo rằng những hoạt động của các chiến hạm Hoa Kỳ trong vịnh Bắc Việt có thể sẽ mang lại những hậu quả nguy hiểm.

ĐOÀN Bóng tròn Ký giả viếng Vĩnh Long

Nhân dịp tỉnh Vĩnh Long tổ chức hai ngày Đại Hội Thanh niên và Thể thao vào những ngày 26 và 27-9-64 để khánh thành Vận động trường tỉnh lỵ, đoàn BÓNG TRÒN KÝ GIẢ được Trung Tá Tỉnh Trưởng mời xuống đấu một trận cầu giao hữu với đoàn BÓNG TRÒN CÔNG CHỨC TRONG TỈNH. Thấp sáng theo đoàn tức-cầu lý giả còn có hai đoàn quân vợt và Bóng Bàn gồm hai nữ đấu thế hạng nhì và 3 của VN là cô Thu Nguyệt và Lan Hương.

Yêu cầu anh em ký giả tập hợp tại nhà hàng *Thanh Thế* đúng hồi 7 giờ sáng ngày chủ nhựt 27-9-64 để khởi hành.

Tại Thể - vận - hội Đông - Kinh

(Tiếp theo trang 2)

dự vòng trường Thể vận Hội năm nay bỏ sở chạy développement 54x13 (dài nặng hơn các tay đua VN). Việc lối cần tiến nầy của Pháp mà biện nay các tay đua nhà nghề thế giới như Ý, Đại Lợi, Đức, Tây Ban Nha, Bỉ, Ý Pha Nho đã đến mức tột bậc (Tại V.N. không có bán đĩa 54 răng và lớp 13 răng).

Dương kim vô địch Trần-văn-Nên tuyên bố : tại Thể vận hội Đông Kinh, VN sẽ chạy 40 cây số một giờ !

Theo chương trình thao dượt của tay đua Trần văn Nên, một tuần dượt nhẹ một tuần dượt nặng. Thứ ba, thứ năm dượt gần và chủ nhật dượt xa.

Chúng tôi theo dõi đoàn dượt tuyển vào hai ngày Chúa nhật 6-13 tháng 9-1964 trên lộ trình Saigon — Long Thành — Saigon và Saigon — Long Khánh — Saigon.

Cuộc thao dượt Sg—Long Thành — Sg dường dài 80 cây số trung bình 39 cây số 500. Cuộc thao dượt Sg-Long Khánh-Sg đường dài 100 cây số trung bình 37 cây số 120.

Các cuộc thao dượt chỉ có 6 tay đua chạy tính giờ toàn độ (contre la montre par équipes).

Chúng tôi gặp thủ quân Trần văn Nên và được anh cho biết : Hiện nay tay đua thao dượt bình sau hãng với xe boyaux 350gr. Nếu Tổng cuộc xe đạp cung cấp banh xe tốt và mua xe nhẹ 180gr tốc độ sẽ khá hơn. Anh đã tuyên bố với riêng tôi : Cuộc đua tính giờ toàn độ 109km.893 tại thế vận hội Đông Kinh, 8 kíp V.N với các tay đua Trần văn Nên, Nguyễn văn Ngàn, Phạm văn Sáu, Huỳnh Anh sẽ chạy với tốc độ 40 cây số một giờ.

Trường hợp chấp lại, giải vô địch Á Châu năm 1963 vừa mãn chạy toàn đội tính giờ 103km 320, 4 kíp Nhựt bổn đoạt giải với số giờ 2g.46'27"2 trung bình 37km.243 VN vẽ hạng năm với số giờ 3g 9'4"3 trung bình 32km.788.

Theo đó hai cô thao dượt xa, chúng tôi rất tin tưởng vào đoàn xe đạp VN năm nay tại Thế Vận Hội Đông Kinh sẽ cạy nữa tốc độ trung bình 40 cây số một giờ vì hiện nay tay đua Trần văn Nên đã chỉ ý đến kỹ thuật xe đua rất nhiều nhất là vấn đề thể dục của các anh em tay đua mỗi tuần tập 3 lần tại hồi quân Thể Thao Saigon (C.) sen kể các buổi thao dượt xe đạp.

Nguyễn văn Châu sau một tháng thao dượt ở Huế đã về Saigon

Ba tay đua nước rất Nguyễn văn Châu, Trần tam Quang, Lưu Thanh Nh... đã rời về Saigon sau hơn m... tháng thao dượt vòng chảo Tự Do ở Huế.

Như các lần xuất ngoại khác đã tham dự môn nước rất trên vòng chảo, Ng. văn Châu — bây lần đoạt chức vô địch V.N — đều ra Huế theo dượt cho quen và thâu thập thêm kinh nghiệm.

Lần ra Huế nầy anh đã rất 20th mất 12"8 S5 giờ nầy đã được rất xuống khi chạy trên vòng chảo ngoại quốc (vòng chảo ở Huế rất khó chạy vì cao quá). Như ở Miến Điện, anh đoạt giải Đông Nam Á vận Hội mà số giờ anh rất 200th bằng số giờ vô địch nhà ngân thế giới.

Hiện nay tay đua Nguyễn văn Châu vẫn còn giữ được phong độ xưa. Lần đoạt chức vô địch Á Châu năm 1961 ta Nhựt Bổn chắc chắn sẽ giúp thêm kinh nghiệm cho đội tại Thế vận hội XVIII vì vòng chảo Nhựt anh đã quen.

TẤN QUỲNH

BÌNH LUẬN THỜI CUỘC

(Tiếp theo trang 1)

Hình như lúc đầu họ Mao đã tìm cách hút rời khỏi Mạc tư Khoa các lãnh tụ Ngoại Mông và đề nghị với thủ Oulan Bator cùng một tình lớn của Trung cộng là Nội Mông hợp thành, một quốc gia mới gọi là Đại Mông. Lúc đó tưởng đâu Ngoại Mông sẽ là gạch nối liền giữa Nga số và Trung cộng.

Nhưng từ nay mọi người biết rõ tất cả những điều trên đều... giả tạo. Báo Pravda (Nga) ngày 2-9 quả quyết từ năm 1954, họ Mao đã yêu sách với Kroutchev nhiều vấn đề đất đai và nhắc nhở xưa kia Mông Cổ thuộc Trung Hoa.

Để nhất thư ký của đảng cộng sản Nga đã đóng vai trò bênh vực kẻ yếu : vận mệnh của Mông Cổ không giải quyết tại Bắc Kinh cũng như tại Mạc tư Khoa mà là tại thủ đô nước nầy là Oulan—Bator.

Cuộc xung đột chuyển vào ngay trong nội bộ của Mông Cổ. **Để nhất thư ký đảng tại đây toan « đi » riêng và siết chặt các mối liên lạc với Trung cộng. Ông ta bị thủ tướng chánh phủ — Tsedenbal — loại ngay vì Tsedenbal nhận chịu một sự trung thành vô điều kiện đối với Nga số. Cho nên người ta không lấy làm lạ khi thấy Ngoại Mông luôn luôn ủng hộ Mạc tư Khoa trong các cuộc tranh chấp « ý thức hệ » trong thế giới cộng sản.**

Hơn nữa theo đa số người Mông, sự có mặt của người Nga tại Oulan—Bator được coi như ít nguy hiểm hơn sự có mặt của người Trung Hoa. Cho nên cách đây mấy tháng, chánh phủ Oulan—Bator đã ra lệnh trục xuất hàng ngàn chuyên viên và thợ thuyền Trung cộng mà họ tố cáo là tuyên truyền hại cho chánh phủ. Và họ cũng đã chánh thức than phiền Bắc Kinh lợi dụng một cuộc tựu họp thể thao tại thủ đô làm nổ bùng ra mâu đột.

Bây giờ thì đến phiên các đòi hỏi đất đai.

Tại Mạc tư Khoa cũng như ở Oulan — Bator, giới hữu trách rất lưu ý đến sự đe dọa của Trung Cộng tại vùng nầy. Trong mùa hè năm nay đã có cuộc nói chuyện giữa giới chỉ huy quân sự của Nga số và Ngoại Mông.

Cũng như đã xảy ra trước đây đối với Ấn Độ, hiện giờ quân đội của Trung cộng đang tập trung sát biên giới Ngoại Mông. Dưới bên 700 triệu dân Trung Cộng, con số 1 triệu 2200 dân Ngoại thiểu là... vô nghĩa. Tuy nhiên 1 triệu 200 dân Mông ấy đang chiếm cứ một vành đất cộng những 1 triệu 500 cây số vuông, là một chướng ngại ấn ngữ phía Châu Á chuộc Nga.

Do đó rất khó mà Nga chịu thay đổi cái « thế » hiện hữu của Ngoại Mông theo ý muốn của Trung Cộng.

Nguyễn Lý

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT

Trân trọng kính mời Quý Ông, Quý Bà, Quý Cô, Quý Cậu, Quý Chú, Quý Anh, Quý Chị, Quý Em, Quý Thân Hữu và Quý Phật Tử đến dự Lễ Cung Nghinh Tượng Phật Thích Ca Mâu Ni và Lễ Khánh Thành Chùa Ngọc Hoàng

Thời gian : Từ 8 giờ 30 ngày 27 và 28 tháng 9 năm 1964 (nhằm ngày 12 và 13 tháng 8 Âm lịch)

Địa điểm : Số 1 Đường Phan Đình Phùng — Đà Lạt

Thành kính tri ân

Thay mặt Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất
Thích Minh Châu

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT

Trân trọng kính mời Quý Ông, Quý Bà, Quý Cô, Quý Cậu, Quý Chú, Quý Anh, Quý Chị, Quý Em, Quý Thân Hữu và Quý Phật Tử đến dự Lễ Cung Nghinh Tượng Phật Thích Ca Mâu Ni và Lễ Khánh Thành Chùa Ngọc Hoàng

Thời gian : Từ 8 giờ 30 ngày 27 và 28 tháng 9 năm 1964 (nhằm ngày 12 và 13 tháng 8 Âm lịch)

Địa điểm : Số 1 Đường Phan Đình Phùng — Đà Lạt

Thành kính tri ân

Thay mặt Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất
Thích Minh Châu

MINH MỤC HOÀNG-QUỲNH, CHỦ TỊCH U.B.T.Ư.T.Đ.C.G. KÊU GỌI

YÊU CẦU ĐỒNG BÀO CÔNG GIÁO

bất nộp bọn mạnh tâm phá hoại,

đầu họ tự nhận là Công giáo

SAIGON.— Trong một chỉ thị gởi đồng bào Công Giáo, Linh mục Hoàng Quỳnh C.T Uỷ ban trung ương tranh đấu Công Giáo đã kêu gọi đồng bào Công Giáo đề cao cảnh giác, đừng để mắc mưu chiến thuật tuyên truyền xấu xa của C.S. Chi thị số 5 của linh mục Hoàng Quỳnh nói :

— Tình hình nước nhà đang đen tối. C.S. đang cố trán vào mọi hàng ngũ Quốc gia, cố sức thực hiện nhiều quỷ kế chia rẽ và phá hoại.

Chúng dự định tổ chức gây hấn bằng bạo lực, sẽ cho đốt đồn chùa, trường học, các khu xóm, ám sát một số tăng ni, linh mục để phát động dao hùng chiến tranh tôn giáo thật sự. Chỉ thị nầy kêu gọi đồng bào Công giáo hãy đề cao cảnh giác đừng để mắc mưu C.S. và hãy phòng vệ cẩn mật nhất là đền chùa, nhà thờ, và những gia đình không Công giáo trong thôn xóm. Chỉ thị của linh mục Hoàng Quỳnh cũng yêu cầu đồng bào Công giáo gặp bọn mạnh tâm phá hoại hãy tận lực bắt nộp chánh quyền, dầu họ tự nhận là Công giáo.

Tổng đình công toàn toàn thắng lợi

(Tiếp theo trang 1)

Cuộc Tổng đình công của Liên Hiệp Nghiệp Đoàn Đô thành Saigon và Gia Định với sự tham gia của Liên đoàn Vận tải, các Nghiệp đoàn Hãng dệt Vimytex, công nhân Ô-tô-buýt, Taxi, Lambretta, nhà đèn thuộc hệ thống TLĐLCVN khởi sự hồi 6 giờ sáng ngày 21-9-64 đã chấm dứt hồi 14 giờ trưa ngày hôm qua, tức 22-9-64. Tính ra anh em công nhân đã trải qua 45 giờ đình công tức trực trước Thủ tướng phủ, chịu qua một cơn mưa lớn để rốt cuộc, tất cả nguyện vọng của anh em đề trình lên Thủ tướng Chánh phủ đều được giải quyết thỏa đáng.

Dưới đây là các khoản nguyện vọng :

— Hủy bỏ Sắc luật 18-6-64 về việc cấm công nhân đình công hội họp.

— Phải thừa nhận quyền tự do đình công, hội họp, ngôn luận nghiệp đoàn.

— chấm dứt mọi cuộc khủng bố đàn áp, bắt bớ công nhân và làm khó dễ Nghiệp đoàn.

Các ngành khác đều thâu hồi công nhân bị sa thải và tăng lương bổng.

Cuộc Tổng đình công đã thành công mỹ mãn

14 giờ ngày 22-9, Ủy Ban Chỉ Đạo Trung Ương cuộc Tổng đình Công của Liên Hiệp Nghiệp đoàn Đô Thành Saigon và Gia Định đã tuyên bố tại trụ sở Tổng liên đoàn Lao Công VN rằng các yêu cách của công nhân đã được giải quyết thỏa đáng. Ông Võ-v-Tài, tổng thư ký Liên Hiệp Nghiệp Đoàn Đô Thành Saigon và Gia Định đã tuyên bố như vậy sau một cuộc họp của Ủy Ban chỉ Đạo, và có cho biết thêm rằng cuộc tổng đình công đang lê đến 18 giờ mới chấm dứt nhưng trong khi các yêu sách đã giải quyết thỏa đáng thì các công nhân có thể đi làm sớm hơn.

VỤ BIẾN CỐ THỨ 2

(Tiếp theo trang 1)

ra tại Việt Nam Cộng Hòa. Tin đến trễ vì cần phải nhận định chính xác và tình hình vụ biến cố ở Vịnh Bắc Việt vừa qua do ông McNamara loan tin, theo đó thì chiến hạm Mỹ bắn vào bốn chiến hạm không rõ thuộc quốc tịch nào.

Ông Rusk nói : « *Chúng ta có quyền cảnh định Bắc Việt có vẻ không đề đặc lắm* ». Hoa Kỳ đã can thiệp vào Đông Nam Á và vì Chỉ huy hải quân đã hành động đúng chỉ thị khi ra tính nổ súng vào các chiến hạm kia. Ông nói đã hành động đúng để bảo vệ các khu trục hạm Mỹ trước các chiến hạm đến gần nói trên.

— Ông Rusk không nói về việc các chiến hạm kia có chém hay không và tuyên bố về lời cảnh cáo của Nga và biến cố nầy là « Chúng ta cũng đã nhận được những lời cảnh cáo tương tự như thế của Nga trước đây ».

Ông nói « Chúng ta có lực lượng thích ứng ở trung ương ».

ĐÔNG KINH 22-9 (UPI).— Đài phát thanh Hanoi không tuyên bố gì về tin tàu chìm trong vụ biến cố ở Vịnh Bắc Việt vừa qua.

Mặc dầu bản thông tin Tass quả quyết chiến hạm Mỹ đánh đắm 3 tàu chiến không rõ quốc tịch nào, Đài Hà Nội vẫn giữ y luận điệu cũ là vụ biến cố trên không hề xảy ra.

Đài Hà Nội đã nói rõ biến cố ở vịnh Bắc Việt 2 lần trong buổi phát thanh tiếng Anh — Hà Nội tố cáo Hoa Kỳ đã bịa ra vụ nầy để lấy cớ tăng cường hệ thống quân sự Mỹ ở đây.

BÌNH LUẬN THỜI CUỘC

(Tiếp theo trang 1)

Hình như lúc đầu họ Mao đã tìm cách hút rời khỏi Mạc tư Khoa các lãnh tụ Ngoại Mông và đề nghị với thủ Oulan Bator cùng một tình lớn của Trung cộng là Nội Mông hợp thành, một quốc gia mới gọi là Đại Mông. Lúc đó tưởng đâu Ngoại Mông sẽ là gạch nối liền giữa Nga số và Trung cộng.

Nhưng từ nay mọi người biết rõ tất cả những điều trên đều... giả tạo. Báo Pravda (Nga) ngày 2-9 quả quyết từ năm 1954, họ Mao đã yêu sách với Kroutchev nhiều vấn đề đất đai và nhắc nhở xưa kia Mông Cổ thuộc Trung Hoa.

Để nhất thư ký của đảng cộng sản Nga đã đóng vai trò bênh vực kẻ yếu : vận mệnh của Mông Cổ không giải quyết tại Bắc Kinh cũng như tại Mạc tư Khoa mà là tại thủ đô nước nầy là Oulan—Bator.

Cuộc xung đột chuyển vào ngay trong nội bộ của Mông Cổ. **Để nhất thư ký đảng tại đây toan « đi » riêng và siết chặt các mối liên lạc với Trung cộng. Ông ta bị thủ tướng chánh phủ — Tsedenbal — loại ngay vì Tsedenbal nhận chịu một sự trung thành vô điều kiện đối với Nga số. Cho nên người ta không lấy làm lạ kh